

Καλαμάτα, Σάββατο 9 Μαρτίου 2019

Θεοδώρα Γιαννίτση, διδάκτωρ ιστορίας, διευθύντρια Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε.Π.) με έδρα τη Μόσχα-
www.hecucenter.ru

«Η παρουσία των Ελλήνων στη Ρωσία κατά τους νεότερους χρόνους. Κοινές σελίδες στην ιστορία Ελλήνων και Ρώσων».

Είναι δύσκολο να υπερεκτιμηθεί το μέγεθος, η δυναμική, το μεγαλείο και η μεγαλοπρέπεια στην κοινή ιστορία των δύο κόσμων μας, η απαρχή της οποίας, ιστορικά, πολιτισμικά αλλά και γεωγραφικά μάς παραπέμπει στην μυθολογία [9ος άθλος του Ηρακλή, Θησέας, Τελαμώνας, ζώνη Ιππολύτης, Προμηθέας Δεσμώτης, Ιάσων και Αγωναυτική Εκστρατεία], και συνεχίζει με την ιστορική πραγματικότητα, από την αρχαιότητα ακόμη, με τον εποικισμό, τη δημιουργία ελληνικών πόλεων-κρατών σε όλη την Παρευξείνια Ζώνη.

Η παρουσία των Ελλήνων στον Εύξεινο Πόντο αρχίζει μετά τον Τρωικό πόλεμο το 1100 π.Χ. Η Σινώπη πατρίδα του κυνικού φιλοσόφου Διογένη, του κωμικού ποιητή Δίφιλου και του ιστορικού Βάτωνα, ήταν η πρώτη αποικία της Μιλήτου στον Εύξεινο Πόντο το 786 π.Χ. και σαν έδρα εμπορίου, έγινε πολύ σύντομα ένα αξιόλογο λιμάνι με πολυάριθμο στόλο και ισχύ. Ακολούθησαν η Τραπεζούντα (756 π.Χ.), η Κερασούντα (700 π.Χ.), η Αμισός (Σαμψούντα- 600 π.Χ.), η Οδησσός, ο Βαθύς Λιμένας (Βατούμ), η Διοσκουρία (Σοχούμι), η Πιτιούντα, η Αρχαίοπολις (Νοκολακέβι), τα Κοτύωρα (Ορντού), η Τρίπολη, η Αμάσεια, η Ιωνόπολη (Ινέμπολη), η Χερσόνησος, το Παντικάπαιον και άλλες. Από το Μεσαίωνα δε και έπειτα, από την εποχή των εμπορικών ταξιδιών των σκανδιναβικών λαών προς το Βυζάντιο μέσω των ρωσικών πόλεων, γνωστών ως «πορείες από τους Βαράγγους στους Έλληνες» και με τον ασπασμό του Χριστιανισμού από τους Ρως από το Βυζάντιο, ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ στην ιστορία και στην πορεία των δύο αυτών κόσμων, η ιστορική, πολιτισμική, πνευματική κοινότητά μας ενισχύεται με αδιάλειπτους δεσμούς. Του γεγονότος αυτού ακολουθεί άφιξη στη ρωσική γη Ελλήνων λογίων, ιερέων, αγιογράφων. Κατωτέρω αναφερόμαστε σε ορισμένες προσωπικότητες και γεγονότα, που σηματοδότησαν την πορεία του ρωσικού κράτους, αλλά και τις σχέσεις των δύο λαών μας στον πνευματικό χώρο.

Γνωστές είναι οι μορφές του Φωτίου του Μονεμβασιώτη τα άμφια του οποίου κοσμούν τη συλλογή του Μουσείου των Όπλων του Κρεμλίνου, του Αγιογράφου Θεοφάνους του Έλληνα του Αρσένιου Ελασσώνος

Αρσένιος Ελασσώνος, Τρίκαλα 1550, Σούζνταλ (Ρωσία) 1625

Συνόδευσε τον πατριάρχη Ιερεμία το 1588 στην Ρωσία για την καθίδρυση πατριαρχείου. Προσκληθήκε από τον Ρώσο επίσκοπο Γεδεών και με την προτροπή του πατριάρχη Ιερεμία ο Αρσένιος ανέλαβε την διδασκαλία των Ελληνικών στην νέα σχολή της Λβόης, και δίδαξε επί δύο έτη. Έπειτα διορίστηκε επίσκοπος Σουοδολίας. Το 1597 διορίστηκε αρχιεπίσκοπος στο Ναό των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ μέσα στο Κρεμλίνο. Ο ίδιος το 1613 ενθρόνισε τον ιδρυτή της δυναστείας των Ρομανόβ Μιχαήλ Φιόντοροβιτς.

Άφιξη στη Μόσχα το 1472 της Σοφίας-Ζωής Παλαιολογίνας και γάμος της με τον πρίγκηπα της Μόσχας Ιβάν 3^ο, επί κυβέρνησης δε του γιού τους Βασίλι Ιβάνοβιτς ο δικέφαλος αετός καθίσταται οικοδόμημο-έμβλημα του πριγκηπάτου της Μοσχοβίας

ΜΑΞΙΜΟΣ ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ ή ΓΡΑΙΚΟΣ, επιφανής κληρικός του 15^{ου} – 16^{ου} αι. Γεννημένος στην Άρτα περί το 1480, σπούδασε σε Παρίσι, Φλωρεντία και Βενετία. Κατόπιν πρόσκλησης του μεγάλου Δούκα της Μόσχας Βασίλειου Ιβάνοβιτς, υιού του Ιβάν του Γ' και της Σοφίας-Ζωής Παλαιολογίνας, μετεβη στη Μόσχα, όπου μετέφρασε στη σλαβική πολλά θεολογικά βιβλία, προεβη σε διορθώσεις στα λειτουργικά βιβλία των Ρώσων, καθώς και συνέγραψε διάφορες πραγματείες. Κατηγορηθείς υπό Ρώσων ως αιρετικός και εχθρός της δυναστείας, φυλακίσθηκε σε μοναστήρι. Αποφυλακίσθηκε και εξασθενημένος έφυγε από τη ζωή το 1556. Από τη ρωσική εκκλησία εντάσσεται μεταξύ των αγίων αυτής.

Ίδρυση το 1687 στη Μόσχα του πρώτου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος, της Σλάβο-Ελληνο-Λατινικής Ακαδημίας με πρώτους καθηγητές του Έλληνες λογίους αδερφούς **ΙΩΑΝΝΙΚΙΟ ΛΕΙΧΟΥΔΗ (Κεφαλλονιά 1633 – Μόσχα 1717)**. Λόγιος, κατόπιν πρόσκλησης του Πατριάρχου Μόσχας Ιωακείμ, ο οποίος σκόπευε να ιδρύσει την Ελληνολατινοσλαβική Ακαδημία, μεταβαίνει στη Μόσχα το 1685. Το 1688 τοποθετείται πρέσβυς της Ρωσίας στη Βενετία για περίοδο 3ετίας, λαμβάνοντας εντολή να επιδιώξει πολεμική σύμπραξη υπέρ της Ρωσίας κατά της Τουρκίας.

Και τον αδερφό του

ΣΩΦΡΟΝΙΟ ΛΕΙΧΟΥΔΗ (Κεφαλλονιά 1652 – Μόσχα 1730). Κατά το διάστημα της εν Βενετία διπλωματικής υπηρεσίας του αδελφού του διεξήγαγε στη Μόσχα αγώνα κατά λατινζόντων Ουκρανών θεολόγων δια το ζήτημα της στιγμής της μετουσίωσης εν τη Θεία Ευχαριστία.

Αρχικά η Ακαδημία, που ονομαζόταν Ελληνο-Γραικική, ήσαν εγκατεστημένη στις εγκαταστάσεις της Μονής Θεοφανείων, στο σημείο όπου τον Μάιο του 2007, στο πλαίσιο επίσημης επίσκεψης του Έλληνα προέδρου Παπούλια τοποθετήθηκε μνημείο των Αδελφών Λειχούδη, ενώ αργότερα μεταφέρθηκε παρακειμενώς στην οδό Νικόλσκαγια στο Μοναστήρι Σωτήρος - Заиконоспасском монастыре, όπου σήμερα βρίσκεται το Κρατικό Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Σπουδών RGGU (πρώην Ιστορικό-Αρχαιολογικό Ινστιτούτο).

Η οδός Νικόλσκαγια οφείλει την ονομασία της στο Μοναστήρι του Αγίου Νικολάου, που ιδρύθηκε το 1390, δίπλα ακριβώς από την Μονή των Θεοφανείων. Ο Ιβάν ο Τρομερός δώρισε ως μετόχι της Μονής Vedensky του Αγίου Όρους εκτάσεις που βίσκονταν απέναντι από το Μοναστήρι του Αγίου Νικολάου, ενώ αργότερα, το 1653, ο τσάρος Αλεξέι

Μιχαήλοβιτς εκχώρησε το Μοναστήρι του Αγίου Νικολάου στη Μονή Ιβήρων του Αγίου Ορους ως ένδειξη ευγνωμοσύνης για την δωρεά στη Μόσχα αντιγράφου της εικόνας της Παναγίας των Ιβήρων.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Κέρκυρα 1716, Αγία Πετρούπολη 1806), Το 1771 η Μεγάλη Αικατερίνη τον κατέστησε αυτοκρατορικό βιβλιοθηκάριο, το δε 1775 προήγαγε σε αρχιεπίσκοπο Σλαβινίου και Χερσώνας, παρασημοφορώντας το με το ανώτατο παράσημο του Αγίου Ανδρέα.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ (1736-1800), ιεράρχης και διδάσκαλος του Γένους. Το 1779 διεδέχθη τον παραιτηθέντα φίλο του Ευγένιο Βούλγαρη εις την Αρχιεπισκοπή Σλαβινίου και Χερσώνας, ενώ ακολούθως μετετέθη στην Επισκοπή Αστραχάν και Σταυρουπόλεως.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ο ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ (ΠΑΕΙΑΝΘΕΙΑΗΣ) – σπούδασε στην Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης και στην εν Κιέβω Ακαδημία. Υπηρέτησε ως προϊστάμενος αρχιμανδρίτης των Ελληνικών Κοινοτήτων Σεβαστουπόλεως και Θεοδοσίας στη Ρωσία.

Ήδη οι πλέον πρώιμες περιηγητικές περιγραφές οριοθετούν μία ενιαία παράμετρο και αρχή, η οποία, εκ των προτέρων, εξασφαλίζει τη σχέση καλοπροαίρετης αμοιβαιότητας μεταξύ Ελλήνων και Ρώσων, την Ορθόδοξη, δηλαδή, Πίστη, η οποία αποτελεί κοινό γνώμονα και πόλο έλξης ανάμεσα στους δύο λαούς. Κάτι τέτοιο αρκετά χαρακτηριστικά επισημαίνει στις περιγραφές του ο μοναχός από το Κίεβο Βασίλειος Μπάρσκι, ο οποίος την περίοδο 1723-1747 πραγματοποιεί περιήγηση στους Άγιους Τόπους, μεταξύ των οποίων και ο ελληνικός κόσμος με τα πολυάριθμα μοναστήρια και εκκλησίες του. Τον Μπάρσκι καταπλήσσει η ιδιαίτερα θερμή υποδοχή, με την οποία ο ελληνικός πληθυσμός αντιμετωπίζει παντού τους Ρώσους περιηγητές, στους οποίους βλέπει ομόδοξους αδερφούς. Όταν ο Μπάρσκι, με τους συντρόφους του, βρεθεί χωρίς πόρους για επιβίωση στην Κέρκυρα, ο τοπικός κλήρος θα βοηθήσει να του εκδοθεί ειδική άδεια, ούτως ώστε «αυτοί οι περιέρχοι περιηγητές από τη χώρα των Ρώσων» να έχουν δικαίωμα να ζητούν ελεημοσύνη, συνοδεία του Ιερομόναχου Αθανάσιου. Όταν δε οι Ρώσοι οδοιπόροι, αφού συνέλεξαν ελεημοσύνη και η είδηση για την άφιξή τους στο νησί γίνεται γνωστή, οι ντόπιοι κάτοικοι ανταγωνίζονται μεταξύ τους ποιος πρώτος θα καλέσει τους περιηγητές στην οικία του.¹

Μεταφερόμαστε στη νεότερη εποχή, όταν πολιτική και στρατιωτική ιστορία της Ρωσίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία και πορεία του ελληνικού κόσμου. Ρώσο-Τουρκικοί πόλεμοι του 18^{ου} αιώνα (1768-1774, 1788-1791), δραστήρια συμμετοχή του ελληνικού πληθυσμού σε αυτούς στο πλευρό των ρωσικών στρατευμάτων και στόλου, Ναυμαχία Τσεσμέ το 1770, όταν ο ρωσικός στόλος εξολόθρεψε τον τουρκικό πλησίον της Χίου, το Κυβερνείο του Αρχιεπισκόπου, όταν την περίοδο 1771-1775 31 νησιά του Αιγαίου Πελάγους μεταναστευτικό κύμα Ελλήνων προς τη Ρωσία (ιδίως μετά την προσάρτηση της Κριμαίας στη Ρωσική Αυτοκρατορία το 1783, όταν η ρωσική ηγεσία, επιθυμώντας την εγκατάσταση στα νότια σύνορά ορθόδοξο-ομοδόξο πληθυσμού, παραχωρεί στους Έλληνες εκτάσεις για εγκατάσταση, απαλλαγή απόστρατιωτική θητεία και φόρους), ίδρυση ελληνικών κοινοτήτων στη Νότια κυρίως Ρωσία, ίδρυση το 1800 της Ιονίου Πολιτείας (Ναύαρχος Ουσακώφ) του πρώτου στην ιστορία ανεξάρτητου ελληνικού κρατιδίου, ρωσική εσκαρταία στη Μεσόγειο υπό την αρχηγία του άγνωστου στην ελληνική βιβλιογραφία Ναυάρχου Ντμίτρι Σενιάβιν, ναυμαχίες του Άθωνα και των Δαρδανελλίων το Μάιο και Ιούνιο του 1807 αντίστοιχα, όταν για πολλοστή φορά ο ρωσικός στόλος εξουδετέρωνε τον οθωμανικό στόλο, ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας το 1814 στην Οδησό, δραστήρια συμμετοχή της ρωσικής διπλωματίας στην υπόθεση λύσης του Ελληνικού Ζητήματος, θρυλική Ναυμαχία του Ναυαρίνου τον Οκτώβριο του 1827, όταν ο ηνωμένος αγγλο-γάλλο-ρωσικός στόλος καταστρέφει τον τούρκο-αιγυπτιακό στόλο, Ρωσο-Τουρκικός Πόλεμος 1828-1829 (νίκη της Ρωσίας, Συνθήκη της Ανδριανούπολης στις 14.9.1829, με την οποία η Ρωσία υποχρεώνει την Πύλη να παράσχει στην Ελλάδα αυτονομία και λίγους μήνες αργότερα, τον Ιανουάριο του 1830 υπογράφεται στο Λονδίνο η Ίδρυση του Ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους, το Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας) αυτά όλα αποτελούν ορισμένα μόνο παραδείγματα διασταύρωσης της ιστορικής πορείας των δύο ομόδοξων λαών.

Στα απομνημονεύματα των περιηγητών γίνονται συχνές αναφορές στο ότι οι Έλληνες, αρκετά συχνά, διαβλέπουν στην παρουσία των Ρώσων τη δυνατότητα απαλλαγής από τη θρησκευτική καταπίεση, στην οποία τους επιβάλουν οι Τούρκοι κατακτητές. Ο Χμετέφσκι καταγράφει το γεγονός, ότι ομάδα ανώτερου κλήρου των νησιών του Αιγαίου στέλνει, το Φεβρουάριο του 1771, στη Μεγάλη Αικατερίνη και τον Αλέξιο Ορλώφ, επικεφαλής του ρωσικού στόλου, επιστολή, στην οποία τους παρακαλεί να αναλάβουν την προστασία και εύνοια «όλων των ενάρετων χριστιανών της ελληνικής θρησκείας».² Πιο σημαντικό, όμως, είναι το γεγονός ότι παρόμοιες διαθέσεις καταγράφονται όχι μόνο στους κόλπους του ανώτερου κλήρου, ο οποίος ήταν, αναμφίβολα, μνημένος στην πολιτική κατάσταση, στις γενικότερες βλέψεις και ισορροπίες στην περιοχή, αλλά και στους απλούς πιστούς. Ο Μπρονέφσκι περιγράφει αρκετά παραδείγματα, όπου ο απλός λαός, κατά την άφιξη του ρωσικού στόλου, απευθύνεται στους Ρώσους στρατιώτες με την παράκληση να τον βοηθήσουν να απαλλαγεί από την τουρκική καταπίεση. Αναφέρουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από τα απομνημονεύματα του Μπρονέφσκι, κατά τη διάρκεια της άφιξης του ρωσικού στόλου στην Ίμβρο:

«Ο κάθε Τούρκος επικεφαλής του χωριού απαιτεί δωροδοκία. Για να παρέχει ελεύθερα το δικαίωμα άσκησης θρησκευτικών καθηκόντων μερικές φορές απαιτεί, αυθαίρετα, δωροδοκία. Σε περίπτωση που οι Έλληνες δεν την καταβάλουν, δίνει εντολή να καταστραφεί η εκκλησία. Αυτή η δυστυχία βρήκε και τους κατοίκους του νησιού. Δεν ξέρω

¹ Το ταξίδι του Βασίλη Γκριγκορόβιτς Μπάρσκι στους Ιερούς Τόπους στην Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική. Μέρος 1ο. Αγία Πετρούπολη, 1778. Σ. 118-119.

(Puteshestvie Vasilija Grigirovicha Barskovo k svyatim mestam v Evrope, Azii, Afrike. Ch. 1. Spb, 1778).

² Το ημερολόγιο του Στεπάν Χμετέφσκι για τις πολεμικές επιχειρήσεις του ρωσικού στόλου στο Αρχιπέλαγος και στις ακτές της Μικράς Ασίας. Σοβρεμέννικ (= Σύγχρονος (περιοδικό). Τόμος 49. Νο 1. Αγία Πετρούπολη, 1855. Σ. 63-64.

για ποιο λόγο ο ιερέας θεωρούσε ότι, δήθεν, εγώ έχω το δικαίωμα να επιτρέψω στους κατοίκους την αναστήλωση της εκκλησίας. Ο ιερέας στον εκτενή του λόγο εξέφρασε αυτή την παράκληση. ... Εγώ εξεπλήγην, έχοντας, όμως, υπ' όψιν την πεποίθηση της διοίκησής μας σχετικά με το «πόσο είναι δυνατό να διακείμεθα με επιείκεια απέναντι στους Έλληνες» – και θεωρώντας ότι η άρνησή μου δε θα γίνει κατανοητή (διότι όχι μόνο το Ρώσο αξιωματικό, αλλά και τον απλό στρατιώτη θεωρούν ον πολύ ανώτερό τους), έδωσα τη συγκατάθεσή μου και ήμουν αναγκασμένος να ακολουθήσω το λαό, εκεί που αυτός με πήγε.³...»

Η λαϊκή διπλωματία των Ρώσων στρατιωτικών επέφερε αποτελέσματα. Σε όλες, ουσιαστικά, τις περιοχές, όπου αφικνείται ο ρωσικός στόλος, ο ελληνικός πληθυσμός τον υποδέχονταν με χαρά και ενθουσιασμό. Σύμφωνα με τα απομνημονεύματα του Βλαντίμιρ Μπρονέφσκι, τον Απρίλιο του 1807 οι Έλληνες της Ίμβρου «με χαρά πρότειναν (στα ρωσικά στρατεύματα – Σ.τ.Μ.) οτιδήποτε ήθελαν, αν και σε μικρές ποσότητες, χωρίς να απαιτούν εξόφληση...»,⁴ ενώ στη Σάμο, λίγο μετά τη ναυμαχία των Δαρδανελίων, «πλήθος κόσμου, ή, καλύτερα, ολόκληρη η πόλη, μας ακολουθούσε. Στην πλατεία, κοντά στο συντριβάνι, κοπέλλες... αφήνοντας τις στάμνες τους, μας προσέφεραν μπουκέτα με λουλούδια».⁵

Τα ανωτέρω έχουν ως αποτέλεσμα ο ελληνικός πληθυσμός να ταυτίζεται με τη Ρωσία, το δε αγώνα του για ανεξαρτησία να τον συνδέει άμεσα με την εκστρατεία του Σενιάβιν και την παρουσία του ρωσικού στόλου στη Μεσόγειο. Ο αξιωματικός Πάβελ Σβινίν περιγράφει την αντίδραση των κατοίκων της Ύδρας στην άφιξη του ρωσικού στόλου ως εξής: «Αμέσως έστειλαν αντιπροσώπους από την πόλη να συγχαρούν το Ναύαρχο με την ευκαιρία της αίσιας άφιξής τους» ενώ, παράλληλα, δήλωσαν: «όλοι οι Έλληνες, σε όσους ακόμα κυλά η σπίθα της τιμής – είναι έτοιμοι να πεθάνουν για την ελευθερία και την αγάπη τους για τη Ρωσία».⁶ Αρκετές τέτοιες περιγραφές συναντάμε και στα απομνημονεύματα του Μπρονέφσκι: «Μέσα σε ένθερμα συναισθήματα ζήλου και πίστης απέναντι στη Ρωσία, οι Έλληνες ορκίστηκαν πάλι και πανηγυρικά (θριαμβικά) να χύσουν και την τελευταία σταγόνα του αίματός τους για τη Ρωσία».⁷ Μέρος του ελληνικού πληθυσμού ήδη εκλαμβάνει τη Ρωσία ως τη δεύτερη πατρίδα του. Σύμφωνα με τον Μπρονέφσκι, μετά τα ναυμαχία του Άθωνα και κατά τη διεξαγωγή ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων με τους Τούρκους και την προετοιμασία για επιστροφή του ρωσικού στόλου στην Κέρκυρα, ο ελληνικός πληθυσμός της Τενέδου διασκορπίστηκε στα διάφορα νησιά του Αρχιπελάγους, όπου δεν ελέγχονταν από Τούρκους (δεδομένου ότι μετά την πολιορκία του νησιού, οι Τούρκοι ξερίζωσαν όλα τους τα δέντρα και κατέστρεψαν και όλα τα αμπέλια). Παράλληλα πολλοί Έλληνες «ορκίστηκαν πίστη στη Ρωσία (υιοθέτησαν τη ρωσική υπηκοότητα) και κατευθύνθηκαν προς την Κέρκυρα, αναμένοντας ευνοϊκή ευκαιρία για να μεταβούν στη Ρωσία».⁸

Ωστόσο, η πιο γλαφυρή και έντονη περιγραφή σχετικά με τις διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ των δύο λαών, Ελλήνων και Ρώσων, που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια της τρίτης εκστρατείας στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο με επικεφαλής το Ναύαρχο Σενιάβιν, καθώς και αναφορικά στο ρόλο του ίδιου του Ναυάρχου στην ενίσχυση αυτών των σχέσεων, είναι αυτή που καταγράφει τις σκηνές αποχαιρετισμού με το ρωσικό στόλο στην Κέρκυρα. Να πως περιγράφει το γεγονός ο Σβινίν:

Ήταν να αδύνατο να παρακολουθούμε ασυγκίνητοι αυτή τη συγκινητική σκηνή, που μας εξέπληξε όλους, όταν ... ο Ναύαρχος κατευθύνθηκε για τελευταία φορά να προσκυνήσει τα ευεργετούντα λείψανα του Αγίου Σπυρίδωνα. Όχι μόνο οι δρόμοι, αλλά και όλα τα παράθυρα, οι στέγες των σπιτιών, ήταν γεμάτα κόσμο, που υποκλίνονταν και με κάθε τρόπο χαιρετούσε το Σενιάβιν. Το πλήθος ακολουθούσε τα χνάρια μας και μας περίμενε καθ' όλη τη διάρκεια του αποχαιρετιστήριου γεύματός μας... Το πλήθος μας συνόδευε μέχρι την προκυμαία, την οποία επίσης βρήκαμε κατάμεστη από κόσμο. Όλοι ήθελαν να αποχαιρετήσουν το Σενιάβιν, να τον αγκαλιάσουν. Ενάρετοι ευγνώμονες Έλληνες, για ένα λεπτό ξέχασαν τον κίνδυνο που τους караδοκεί και, ανοίγοντας την καρδιά τους, έδειξαν πόσο αυτοί θεωρούν ότι είναι υπόχρεοι στο Σενιάβιν για την ευτυχία και την ελευθερία, που έχαιραν καθ' όλη τη διάρκεια της διοίκησής του. Ο Σενιάβιν δεν μπορούσε να είναι αδιάφορος, δάκρυα κατέκλυσαν τα περήφανα μάγουλά του – εγώ έκλαιγα σαν παιδί. Για πρώτη φορά αγάπησα με όλη μου την ψυχή τους Κερκυραίους. Για πρώτη φορά αισθάνθηκα ότι λυπούμαι που τους αποχωρίζομαι, σα να πρόκειται για κοντινούς συγγενείς. Με αρκετή ικανοποίηση είδα τη θλίψη των κατοίκων κατά τον αποχωρισμό με τους στρατιώτες μας. Αποχαιρετούνταν σα φίλοι, έκλαιγαν, διαβεβαίωναν ο ένας τον άλλον στη φιλία, την αναγνώριση και, παρά το γεγονός ότι επικοινωνούσαν σε μία μετά δυσκολίας κατανοητή διάλεκτο – οι δικοί μας σε κακή ιταλική και ελληνική, οι Κερκυραίοι σε άσχημη ρωσική- οι διάλογοί τους, πράγματι, ήταν εκφραστικοί. Δεν αποτελεί κάτι τέτοιο μεγάλη τιμή για τους στρατιώτες μας? Το να κατακτάς τις καρδιές είναι σημαντικότερο και ενδοξότερο από το να κατακτάς κράτη».⁹

³ Μπρονέφσκι Β.Μ. Σημειώσεις ... Μέρος 3. Αγία Πετρούπολη 1819. Σ. 36, 48.

⁴ Στο ίδιο. Σ. 35.

⁵ Στο ίδιο. Σ. 72.

⁶ Σβινίν Π.Π. Απομνημονεύματα από το ναυτικό. Μέρος 2. Αγία Πετρούπολη, 1819. Σ. 8.
(Svinyin P.P. Vospominaniye na flote. Ch. 2. Spb., 1818).

⁷ Μπρονέφσκι Β.Μ. Σημειώσεις του αξιωματικού του στόλου για τη συνέχεια των επιχειρήσεων στη Μεσόγειο υπό την αρχηγία του Αντιναυάρχου Ν.Ι. Σενιάβιν την περίοδο 1805-1810. Μέρος 3. Αγία Πετρούπολη 1819. Σ. 124.
(Bronevsky V.B. Zapiski morskogo ofitsera v prodolzhenie kampanii na Sredizemnom more pod nachalstvom Vitse-Admirala D.N. Senyavina s 1805 po 1810 god. Ch. 1-3. Spb., 1818-1819).

⁸ Στο ίδιο. Σ. 168-169.

⁹ Σβινίν Π.Π. Απομνημονεύματα από το ναυτικό. Μέρος 2. Αγία Πετρούπολη, 1819. Σ. 233-235.
(Svinyin P.P. Vospominaniye na flote. Ch. 2. Spb., 1818).

Άλλος ένας τομέας, στον οποίο οι Έλληνες διακρίθηκαν στην Ρωσία, είναι ο στρατιωτικός. Κυρίως από τον 18^ο αι, εποχή επανειλημμένων πολεμικών συρράξεων με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, εκατοντάδες Έλληνες προσχωρούν στο ρωσικό στρατό και ρωσικό ναυτικό και η ελληνική παρουσία συνεχίζεται ανελλιπώς μέχρι και σήμερα. Στο βιβλίο του «**Έλληνες – ναύαρχοι και στρατηγοί στο πολεμικό ναυτικό της Ρωσίας» ο ομογενής ερευνητής μας από την Αγία Πετρούπολη Φώτης Μουρατίδης καταγράφει 101 ανώτερου στρατιωτικού βαθμού Έλληνες που υπηρέτησαν στον ρωσικό στόλο, αναφέρουμε δε μερικά μόνο, ονόματα: Παντελής Αδαμόπουλος, Βλαντίμηρ Αλαφούζοβ, Αλεξιανός, Αντύπας, Αποστολίδης, Βαρδακάς, Βαρβάκης, Βερόπουλος, Γαβρινός, Δημάκης, Ζηλωτής, Καπνίσσης-Καπνίστ, Κούμανης, Μαυροκορδάτος, Μάντος, Μεταξάς, Μοτσενίγος, Μυλωνάς, Παλαιολόγος, Παπαχρήστος, Παπαδόπουλος, Ψαρός, Χρονόπουλος.**

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΠΝΙΣΗ – ΚΑΠΝΙΣΤ. Προερχόμενη εκ Κωνσταντινουπόλεως, από τον 14^ο αι. είχε εγκατασταθεί στη Βενετία.

Το 1711 ο **Πέτρος Καπνίσσης**, γιος του κόμητος Χριστόφορου Καπνίση, εισέρχεται στην υπηρεσία του αυτοκράτορα της Ρωσίας Μεγάλου Πέτρου και αναλαμβάνει να εκκαθαρίσει τα Μεσόγεια από τα οθωμανικά πλοία με τη βοήθεια του υπό τας διαταγές του ελληνικού στολίσκου. Ο γιος του **Βασίλειος Καπνίσσης** εγκαθίσταται στη Ρωσία και γίνεται ο αρχηγός του επίσημου ρωσικού κλάδου των Κάπνιστ.

Ο εγγονός του Πέτρου Καπνίση **Αντώνιος Καπνίσσης** συμμετείχε στα Ορλωφικά, αμείφθηκε με εκχώρηση γης στην Ευπατόρια της Ταυρίδας. Από τον ναύαρχο Ουσακόβ διορίστηκε το 1798 μέλος της προσωρινής κεντρικής κυβέρνησης της Ιονίου Πολιτείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ή ΠΑΠΑΖΩΛΗΣ (έτος γεννήσεως 1725 Σιάτιστα Μακεδονίας), αρχικά έμπορος, στη συνέχεια κατατάχθηκε στο ρωσικό στρατό, στο οποίο έφθασε μέχρι το βαθμό του λοχαγού. Λειτουργήσε ως πράκτορας της Ρωσίας στην εξέγερση του ελληνικού πληθυσμού κατά τα Ορλωφικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΛΕΞΙΑΝΟΣ ή ΑΛΕΞΙΝΟΣ – Έλληνας αξιωματικός του ρωσικού στόλου επί Μεγάλης Αικατερίνης. Διακρίθηκε στη Ναυμαχία του Τσεσμέ (1770). Απεβίωσε το 1792.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ (Λειβαδιά 1752 – Ταυρίδα 1804), Διάσημος θαλασσομάχος. Το 1787 κατατάχθηκε στο Ελληνικό Τάγμα της Ανατολικής Ταυρίδας (φρούριο Γιενί-Καλέ), πολέμησε στον Ρώσο-Τουρκικό Πόλεμο 1788-1792. Η Μεγάλη Αικατερίνη τού εκχωρεί εκτάσεις γης σε περιοχή της Κριμαίας κοντά στην Γιάλτα, η οποία έκτοτε ονομάζεται Livadia, προς τιμήν της ιδιαίτερης πατρίδας του Λάμπρου Κατσώνη. Σε αυτήν ακριβώς την περιοχή αργότερα ανηγέρθησαν τα θερινά ανάκτορα των τσάρων στην Κριμαία, όπου τον Φεβρουάριο του 1945 πραγματοποιήθηκε η Διάσκεψη της Γιάλτας με την συμμετοχή των ηγετών των συμμάχων Στάλιν, Τσώτσιλ και Ρούζβελτ.

Με διάταγμά της η Μεγάλη Αικατερίνη του προσέδωσε τίτλους ευγενείας με δικαίωμα κληρονομικότητας (21 Απριλίου 1785).

Το 1781 συμμετείχε στη ρωσική εκστρατεία στην Περσία, υπό την διοίκηση του κόμη Βοϊνόβιτς. Για τις υπηρεσίες του αυτές το 1786 ο Ποτέμκιν τον προήγαγε σε αξιωματικό. Το δε 1790 τιμήθηκε με το μετάλλιο του Αγίου Γεωργίου 4^{ου} βαθμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (Κωνσταντινούπολη 1760 – Κίεβο 1816), μέγας διερμηνεύς της Πύλης, ηγεμόνας της Μολδαβίας, υποκίνησε την ένοπλη επανάσταση της Σερβίας (1799), μετά την αποτυχία της οποίας μεταβαίνει σε Αγία Πετρούπολη και μετέπειτα Κίεβο. Γιοι του οι **Αλέξανδρος (1792-1828), Δημήτριος (1793-1832), Γεώργιος, Νικόλαος και Γρηγόριος Υψηλάντηδες.**

Και πολλοί άλλοι και φτάνουμε μέχρι τις μέρες μας, στο ναύαρχο **Μιχαήλ Χρονόπουλο**, διοικητή του στόλου της Μαύρης Θάλασσας την περίοδο 1985-1991. Πολλοί απο τους παρευρισκόμενους τον θυμόμαστε.

Βλέπουμε το πόσο κοντά είναι οι δύο λαοί μας και πόσα κοινά έχουν. Όταν το 1821 στην Ελλάδα ξεσπά η Επανάσταση, οι Έλληνες όλο και περισσότερο προσανατολίζονται προς τη Ρωσία, αποσκοπούν στην υποστήριξή της ως εγγύηση για την επίτευξη του σκοπού τους, δηλαδή την επιτυχή έκβαση του αγώνα ενάντια στον οθωμανικό ζυγό. Πόσο μάλλον που ίσως για πρώτη φορά τίθεται με τέτοια οξύτητα το ζήτημα ζωής ή θανάτου για τους Έλληνες. Ευρισκόμενος στο επίκεντρο της ενόπλου σύρραξης, ο Ρώσος προσκυνητής Κιρ Μπρόννικωφ, δουλοπάροικος των Σερεμέτιεφ, περιγράφει ως εξής τη κοινή γνώμη και τις διαθέσεις των κατοίκων της Σκοπέλου, κοντά στο Άγιο Όρος: «Οι κάτοικοι βρίσκονταν σε μεγάλη θλίψη, ιδίως οι γυναίκες. Συναντώντας μας στο δρόμο και μη γνωρίζοντας τη ρωσική γλώσσα, ξέπνοες και μέσα στα δάκρυα μας έλεγαν τα εξής, τα οποία μας εξήγησε αργότερα διερμηνέας: «*εάν δε μας βοηθήσει η Ρωσία, τότε εμείς οι Έλληνες χαθήκαμε*».

Οι τακτικές επαφές ανάμεσα στους Έλληνες και τους Ρώσους έχουν ως επακόλουθο ορισμένη πολιτιστική επίδραση της Ρωσίας στην Ελλάδα. Η παραμονή, για παράδειγμα, του ρωσικού στόλου στον Πόρο, όπου τα πρώτα χρόνια μετά την επανάσταση εγκαθίσταται η ρωσική ναυτική βάση, ο γνωστός μέχρι και σήμερα ρωσικός Ναύσταθμος, σε ορισμένο βαθμό επηρεάζουν τον καθημερινό βίο και τρόπο ζωής των κατοίκων του νησιού. Καταγράφοντας τις εντυπώσεις του από την επίσκεψή του στο νησί, ο Μπαζίλη αναφέρει:

«Μπορεί να θεωρηθεί ότι ο Πόρος είναι ρωσική πόλη, ενώ τα παράλια του Μοριά ανεπτυγμένη ρωσική επαρχία. Όλοι, σχεδόν, οι κάτοικοι καταλαβαίνουν τη γλώσσα μας, ενώ αρκετοί νέοι Ποριώτες μιλούν ελεύθερα τη ρωσική. Οι φιλικές τους σχέσεις με τους ναύτες μας άρχισαν από εκείνη ακριβώς την ημέρα, όταν οι πρώτοι Ρώσοι, που άπτησαν το πόδι τους στο νησί, αντί να μακρηγορούν, έβγαζαν την τραγιάσκα τους και, κάνοντας το σταυρό τους, έλεγαν: «ο Έλληνας

είναι χριστιανός, ο Ρώσος είναι χριστιανός» και φιλικά αγκαλιάζονταν ως ποίμνιο της ίδιας εκκλησίας, ενώ το κύπελλο με το κρασί επισφράγιζε την αδερφική τους ένωση.»¹⁰

Σε αυτό το σημείο θα επιθυμούσαμε να αναφέρουμε ότι οι διπλωματικές σχέσεις Ελλάδας – Ρωσίας, το ιωβηλαίο των 190 ετών των οποίων εορτάσαμε πρόσφατα, συνήφθησαν στις 18 Σεπτεμβρίου (6 Σεπτεμβρίου με το παλαιό ημερολόγιο) του 1828, όταν ο τότε Ρώσος επιτετραμμένος Μάρκος Βούλγαρης, ελληνικής καταγωγής, υπέβαλε στον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια, τα διαπιστευτήριά του, στον γραφικό Πόρο. Το 2016, στο πλαίσιο του Αφιερωματικού Έτους Ελλάδας – Ρωσίας, στο σημείο τούτο τοποθετήθηκε ειδική αναμνηστική πλάκα.

Σε αυτό το σημείο μεταφερόμαστε σε μία άλλη κατηγορία δράσης, στην οποία επίσης οι Έλληνες της Ρωσίας, αξιοποιώντας προνόμια και δυνατότητες που τούς προσφέρονταν, επίσης διακρίθηκαν, στο χώρο της διπλωματίας και της διοίκησης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧ. ΒΑΖΙΑΗΣ – Έλληνας στη διπλωματική υπηρεσία της Ρωσίας και συγγραφέας. Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη το 1809, μεταβαίνει με όλη την οικογένειά του στην Οδησό με τη βοήθεια του Ρώσου πρέσβυ Στρόγκανοβ, όταν ο πατέρας του καταδικάστηκε το 1821 εις θάνατον από τις αρχές της Πύλης. Το 1830 διορίζεται γραμματέας του Ρώσου Ναυάρχου Ρίκορντ, διοικητή της ρωσικής ναυτικής μοίρας στο Αιγαίο (εκείνη την εποχή συγγράφει και απομνημονεύματα, που αξιοποιούνται στο βιβλίο «Ελληνικός Κόσμος μέσα από τις ρωσικές πηγές»). Στη συνέχεια επιστρέφει στην Αγία Πετρούπολη, εισάγεται στην ρωσική υπηρεσία των εξωτερικών και αναπτύσσει έντονη διπλωματική καριέρα. Το 1830 ορίζεται πρόξενος σε Συρία και Παλαιστίνη, το 1844 προάγεται σε γενικό πρόξενο. Κατά τον Κριμαϊκό Πόλεμο ορίζεται εν Κωνσταντινούπολη Επίτροπος της Ρωσίας στη Διεθνή Επιτροπή προς σύνταξη νέου καταστατικού πολιτικής και διοικητικής διευθύνσεως της Βλαχίας και Μολδαβίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (1776 - 1831). Γεννήθηκε στην Κέρκυρα και σπούδασε ιατρική. Μετά την κατάληψη της Κέρκυρας από το ρωσικό στόλο το 1798 διορίστηκε αρχίατρος του ρωσικού στρατιωτικού νοσοκομείου. Το 1803 διορίστηκε γραμματέας της Ιονίου Πολιτείας και συνόδευε τον Ρώσο αρμοστή κόμητα Μοτσενίγον σε όλο το Ιόνιο. Το 1806 διορίστη έφορος της εκπαίδευσής, ενώ λίγο αργότερα εξελέγη μέλος και γραμματέας της δεκαμελούς επιτροπής αναθεώρησης του Συντάγματος. Το 1807, μετά την Συνθήκη του Τιλζίτ (7 Ιουλίου 1807), αρνούμενος το αξίωμα του συμβούλου της επικρατείας που του προσέφερε η γαλλική αρμοστεία, μεταβαίνει στη Ρωσία, κατόπιν πρόσκλησης του καγκελαρίου Ρομαντζώφ, που δρούσε εξ ονόματος του τσάρου Αλέξανδρου του Α'. Υπουργός των Εξωτερικών του Τσάρου την περίοδο 1816-1822.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ (1782 – 1848), Σπούδασε στην Αγία Πετρούπολη και διορίστηκε υπάλληλος του ΥΠΕΞ. Τον Δεκέμβριο του 1818 τοποθετήθηκε πρόξενος της Ρωσίας στην Σμύρνη και μνημόνευσε στη Φιλική Εταιρεία.

Ήδη ανωτέρω αναφέραμε ότι ο **ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΛΕΙΧΟΥΔΗΣ** (Κεφαλλονιά 1633 – Μόσχα 1717). Λόγιος, κατόπιν πρόσκλησης του Πατριάρχου Μόσχας Ιωακείμ, ο οποίος σκόπευε να ιδρύσει την Ελανολατινοσλαβική Ακαδημία, μεταβαίνει στη Μόσχα το 1685. **Το 1688 τοποθετείται πρέσβυς της Ρωσίας στη Βενετία για περίοδο 3ετίας, λαμβάνοντας εντολή να επιδιώξει πολεμική σύμπραξη υπέρ της Ρωσίας κατά της Τουρκίας.**

Μοτσενίγος, Γεώργιος-Δημητρίου κόμης (Ζάκυνθος, περ. 1764 - Βενετία, 1839). Ήταν απόγονος αρχοντικής ζακυνθινής οικογένειας βενετικής προέλευσης. Επτανήσιος διπλωμάτης στην υπηρεσία της Ρωσίας με έντονη συμμετοχή στα πολιτικά πράγματα της «Επτανήσου Πολιτείας» (1800 - 1807), στην οποία υπηρέτησε ως πρεσβευτής της Ρωσίας κατά την περίοδο 1802-1807. Προηγουμένως, 1799-1801, πρεσβευτής στην Τοσκάνη, ενώ αργότερα εκπροσώπησε τη Ρωσία στη Σαρδηνία (1811), στη Σικελία (1812-1815), και πάλι στη Σαρδηνία (1818-1827).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΑΡΑΣΛΗΣ – Μέγας Ευεργέτης του Έθνους, (Οδησός 1831 – 1907), ολοκληρώνοντας τις σπουδές του στο Παρίσι επιστρέφει στην Οδησό και καταλαμβάνει διάφορα δημόσια αξιώματα. Ταχύτατα κατέχει τον βαθμό του μυστικού αυτοκρατορικού συμβούλου και στη συνέχεια (1878) εκλέγεται δήμαρχος Οδησού για πέντε συνεχείς τετραετίες. Επί δικής του θητείας η πόλη αναπτύσσεται ραγδαία, αποκτά δημοτικό θέατρο, πανομοιότυπο τυ θεάτρου της Βιέννης, νέο σύστημα υδραγωγείων, μηχανικά πληντήρια, νοσοκομεία, ψυχιατρείο, δύο ανώτερα παρθεναγωγεία και πολλά δημοτικά σχολεία, αίθουσες δημοσίων αναγνωστηρίων, στατιστική υπηρεσία, μικροσκοπικό και βακτηριολογικό σταθμό-εργαστήριο, παλαιίστρα κ.α.

Δραστηριοποιείται, παράλληλα, στην ενίσχυση της ελληνικής κοινότητας, ιδρύει Ελληνικό Γηροκομείο (για το οποίο παραχωρεί μία ιδιόκτητη πολυκατοικία του στο κέντρο της πόλης), κατόπιν παράκλησης του διευθυντή της εν Οδησώ Ελληνικών των Αρρένων Εμπορικής Σχολής Λυσάνδρου Χατζηκώστα ιδρύει την κληθείσα «Βιβλιοθήκη Μαρασλή» κ.α.

Ο ελληνικός πληθυσμός που εγκαθίσταται στη Ρωσική Αυτοκρατορία, αξιοποιώντας τα προνόμια, που του παραχωρούν οι ρωσικές Αρχές, μετουσιώνεται σε ένα αναπόσπαστο δυναμικό στοιχείο της κοινωνικο-πολιτικής και οικονομικής ζωής της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Οι ελληνικές κοινότητες αναπτύσσουν έντονη κοινωνική, φιλανθρωπική, εκπαιδευτική, και πολιτιστική δράση, η οποία δεν περιορίζεται μόνο στην επικράτεια της Ρωσικής Αυτοκρατορίας αλλά επεκτείνεται και στον ελληνικό χώρο, στη δε Ρωσία λειτουργούν ελληνικά σχολεία, ελληνικά σωματεία, εκδίδεται περιοδικός τύπος και βιβλία στην ελληνική γλώσσα.

Η ελληνική κοινότητα της Οδησού παρουσιάζει ιδιαίτερη ανάπτυξη κατά τον 19^ο αιώνα. Δεν είναι τυχαίο, εξάλλου, το γεγονός ότι εδώ ακριβώς ιδρύεται η Φιλική Εταιρεία.

¹⁰ Μπαζίλη Κ.Μ. Το Αρχιπέλαγος και η Ελλάδα τα έτη 1830-1831. Μέρος 1. Αγία Πετρούπολη, 1834. Σ. 79.

Το Μουσείο Φιλικής Εταιρείας βρίσκεται στην οδό Κρέσνι Περεούλοκ (Krasnij Pereulok) αριθ. 18 στην Οδησσό της Ουκρανίας. Στεγάζεται στο σπίτι του Έλληνα επιχειρηματία και εθνικού ευεργέτη Γρηγορίου Γρ. Μαρασλή (1831 – 1907), δημάρχου της πόλης της Οδησσού για δεκαέξι χρόνια, από το 1878 ως το 1895. Εδώ είχαν βρει το πρώτο τους καταφύγιο και συνεδρίαζαν οι Φιλικοί της Οδησσού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΩΦ (1788-1851), εκ των εγκρίτων Ηπειρωτών, κύριος ιδρυτής της Φιλικής Εταιρείας, υιός του εν Μόσχα εμπόρου Ιωάννου Τσοκάλογλου, μεταβαλόντος το όνομά του εις *Τσακάλωφ*, γεννήθη εις τα Ιωάννινα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΣ (1772 – 1852), γεννήθηκε στην Πάτμο Δωδεκανήσων, όγδοο μέλος κατά σειρά εγγραφής της Φιλικής Εταιρείας, εκπαιδεύτηκε εν τη Πατριάδω Σχολή, σε ηλικία 20 μετών μετέβη στην Τεργέστη και μετά από 8ετή εμπορική υπηρεσία απήλθε στην Οδησσό το 1810, όπου υπηρέτησε ως γραμματεὺς του μεγαλεμπόρου Βασιλείου Ξένη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΦΑΣ (1780 - 1819), ιδρυτής και πρωτεργάτης της Φιλικής Ευαιρείας. Γεννήθηκε στην Άρτα. Ασχολήθηκε με εμπόριο σκούφων, εξ ου και το όνομά του. λόγω του εμπορικού μονοπωλίου στο είδος από τον Αλή Πασά, εγκαταστάθηκε και άρχισε να δραστηριοποιείται εμπορικά στην Οδησσό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, όγδοος κατά σειρά εκλογής εκ των 16 μελών της Αρχής της Φιλικής Εταιρείας. Γεννηθείς το 1790 στην Ανδρίτσαίνα, μετέβη στην Οδησσό, όπου προσλήφθηκε στην υπηρεσία του επίσης Έλληνα εμπόρου Αθανασίου Σέκερη εξ Αρκαδίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΟΥΜΠΑΡΗΣ (1760-18600, έμπορος από την Κωνσταντινούπολη και φιλικός με μεγάλο φιλανθρωπικό έργο, έζησε στην Οδησσό, Αδέλφια του οι Αλέξανδρος Κουμπάρης (1763-1862) και Σταμάτιος Κουμπάρης (1778-1857).

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ (1773-1863), αγωνιστής της Ελληνικής Επανάστασης, ιστορικός, συναγωνιστής του Ρήγα, το 1817, απελθώς εις Ρωσία, εμυήθη τα της εταιρείας εν Μόσχα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (1750-1821), Απόστολος της Φιλικής Εταιρείας και αγωνιστής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ (καταγωγή από Καλάβρυτα), έμπορος με δράση στην Οδησσό και Φιλικός.

Αδελφοί ΣΕΚΕΡΗ [Αθανάσιος, Παναγιώτης (1785-1846), Γεώργιος], με καταγωγή από την Τρίπολη, ανέπτυξαν έντονη εμπορική δραστηριότητα με εμπορικούς οίκους σε Κωνσταντινούπολη και Οδησσό. Δραστήριοι Φιλικοί, ευεργέται του Αγώνος.

ΗΛΙΑΣ ΜΑΝΕΣΗΣ – έμπορος εκ Πελοποννήσου, δραστηριοποιήθηκε αρχικά στην Κωνσταντινούπολη και αργότερα σε Ταϊγάνιον, Μόσχα και από το 1814 στην Οδησσό. Μυείται από τον Αναγνωσταρά το 1818 και εξελίσσεται σε δραστήριο Φιλικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ – γεννήθηκε στην Οδησσό με πατέρα από την Κεφαλλονιά. Διακρίθηκε ως έμπορος, τραπεζίτης, αλλά και ως δημοσιογράφος, μέσω του περίφημου «Αγγελιαφόρου της Οδησσού», με έντονη αρθρογραφία την περίοδο της Κρητικής Επανάστασης των ετών 1866-1869. Μεταξύ άλλων ίδρυσε τον εν Αθήναις ποιητικό Βουτσιναιόν αγώνα προς βράβευση των καλύτερων ποιητικών και δραματικών ελληνικών έργων.

Σε αυτό το σημείο θα επιθυμούσαμε να αναφέρουμε ένα παράδειγμα από τη δράση της ιδιαίτερα δραστήριας ελληνικής κοινότητας της Οδησσού, με επικεφαλής τον γνωστό έμπορο της εποχής Θεόδωρο Ροδοκανάκη, η οποία, κατά τη διάρκεια της επανάστασης στην Κρήτη της περιόδου 1866-1869, δημιούργησε μία επιτροπή αλληλεγγύης προς τη Μεγαλόνησο, διεξήγαγε εράνους και, με την αρωγή και σύμπραξη της ρωσικής κυβέρνησης, συγκέντρωνε κεφάλαια για την ενίσχυση του αγώνα των Κρητικών. Ο δε Θεόδωρος Ροδοκανάκης, με δικά του πλοία, μετέφερε ανιδιοτελώς στη Μεγαλόνησο επισιτιστική βοήθεια. Επιτροπές αλληλεγγύης, μάλιστα, λειτούργησαν σε αρκετές πόλεις της Ρωσίας. Σε αυτές μετείχαν όχι μόνο Έλληνες αλλά και Φιλέλληνες, μεταξύ των οποίων ο γνωστός Ρώσος ζωγράφος Αϊβαζόφσκι, ο οποίος δημοπράτησε μερικούς πίνακές του και τα έσοδα τα διοχέτευσε στον αγώνα της Κρήτης για την ανεξαρτησία της.¹¹

Κατόπιν πρωτοβουλίας του Προέδρου της Επιτροπής Αλληλεγγύης προς τους κατοίκους της Κρήτης Θ. Ροδοκανάκη, στις 10 Ιουνίου 1868 πραγματοποιείται εκδήλωση, στην οποία συμμετέχουν μέλη της ρωσικής και ελληνικής κοινωνίας του τόπου. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου της Οδησσού, η συνάντηση διεξήχθη σε ιδιαίτερα ζεστή και αδελφική ατμόσφαιρα. Ακούγονται προποσείς για τη νίκη του ελληνικού λαού, για το ρωσικό λαό, τον πρόεδρο της Επιτροπής, ενώ ασταμάτητα ηχούν στον αέρα το ρωσικό «ουρά» και το ελληνικό «ζήτω», τα οποία συγχωνεύονται σε μία «ασίγαστη οχλοβοή».¹²

Ο Θεόδωρος Ροδοκανάκης υπήρξε και ο ιδρυτής του Ροδοκανάκειου Παρθεναγωγείου, που ιδρύθηκε το 1871 “από το μέγα ευεργέτη” Θεόδωρο Ροδοκανάκη και οικοδομήθηκε στην οδό Τρόιτσαγια 37 και λειτούργησε μέχρι το 1914. Το Παρθεναγωγείο διαθέτει οκτώ τάξεις, ενώ μετά την αποφοίτηση από αυτό οι απόφοιτες έχουν το δικαίωμα, χωρίς εξετάσεις, να εισαχθούν στην τρίτη τάξη των γυμνασίων των Αθηνών. Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί, ότι η Σχολή διαθέτει ιδιόκτητο τυπογραφείο για την τύπωση βιβλίων στην ελληνική τη στιγμή που στην Οδησσό υπάρχουν άλλα, μόνο, δύο τυπογραφεία, το δημοτικό και το τυπογραφείο του επιτελείου του ιππικού.¹³ Επίσης, περί τα τέλη της δεκαετίας του 1860 ο Θεόδωρος Ροδοκανάκης αγοράζει από τον πρίγκηπα Μιχαήλ Κοτσουμπέι στο κέντρο της Αγίας Πετρούπολης (επί της οδού Krasnogvardeiskyi bulvar) το περίφημο ανάκτορο «Οίκος με τους μαύρους», η ονομασία του οποίου οφείλεται στη

¹¹ Όρα: Σενκέβιτς Ι.Γ..Η Ρωσία και η Επανάσταση της Κρήτης 1866-1869. Μόσχα, 1970. Σελ. 87.

Αγγελιαφόρος της Οδησσού. Οδησσός, 1867. № 38, 84, 85, 128.

¹² Στο ίδιο. 1867. № 128.

¹³ Σκαλκόφσκι Α.Α. Ιστορικο-στατιστική εμπειρία για το εμπορικό και βιομηχανικό δυναμικό της Οδησσού. Οδησσός, 1839. Σ. 80. (Skalkovsky A.A. Istoriko-statisticheskoye opit o torgovnykh i promishlennyykh silakh Odessi. Odessa, 1839. S. 80).

διακόσμηση του κιγκλιδώματος που το περιβάλλει με κεφαλές εξωτικών κοριτσιών. Το ανάκτορο παραμένει στην ιδιοκτησία της οικογένειας μέχρι το 1919, οπότε κρατικοποιείται.

Διευρύνοντας τη γεωγραφική ακτίνα των επιχειρηματιών δράσεων των Ελλήνων της Ρωσίας, κρίνουμε σκόπιμο να αναφέρουμε ενδεικτικά ορισμένα ακόμη ονόματα, όπως:

ΑΔΕΡΦΟΙ ΖΩΣΙΜΑΔΕΣ, Ιωάννης, Νικόλαος, Αναστάσιος, Θεοδόσιος, Ζώης και Μιχαήλ, με καταγωγή από Ήπειρο και έντονη εμπορική δράση σε Λιβόρνο, Νέζιν και Μόσχα. Όλη τους την περιουσία, που ανήρχετο σε εκατομμύρια χρυσά ρούβλια, οι Ζωσιμάδες διοχέτευσαν σε φιλανθρωπικά έργα και στην ανάπτυξη της παιδείας του Γένους. Οι τάφοι του Θεοδόσιου και Ζώη Ζωσιμά βρίσκονται στη νεκρόπολη της Μονής Ντονσκόι στο κέντρο της ρωσικής πρωτεύουσας.

Εδώ βρίσκονται και οι τάφοι λοιπών επιφανών εμπόρων και εθνικών ευεργετών, όπως αυτός του Μάνθου Ριζάρη, μελών οικογένειας Μπούμπα, μελών οικογένειας Χατζηκώστα και του Ζώη Καπλάνη.

ΖΩΗΣ ΚΑΠΛΑΝΗΣ (Ήπειρος 1736 – Μόσχα 1806), έμπορος, εγκατεστημένος στη Μόσχα, και εθνικός ευεργέτης.

Έζησε ιδιαίτερα στερημένα παιδικά χρόνια, από νωρίς έμεινε ορφανός και ετέθη στην υπηρεσία του πλούσιου Κονιτσιώτη γουνεμπόρου και επίσης ευεργέτη Παναγιώτη Χατζηνίκου. Με την πάροδο των ετών ο Χατζηνίκου, αντιλαμβανόμενος την αξία και την φιλομάθεια του Καπλάνη, ο οποίος στο μεταξύ είχε μάθει μόνος του γραφή και ανάγνωση, τον απάλλαξε από τις χειρωνακτικές εργασίες και τον προσέλαβε ως υπάλληλο του, ενώ μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα τον έχρισε γραμματικό του και στη συνέχεια συνέταιρό του.

Υπό την νέα του ιδιότητα, ο Καπλάνης συνέβαλε στην ανάπτυξη της επιχείρησης που είχε ως έδρα το Βουκουρέστι (τόπος διαμονής του Χατζηνίκου) ενώ από το 1771 εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Μόσχα. Εκεί κατάφερε να αποκτήσει βαθμιαία μεγάλη περιουσία, ζώντας ταυτόχρονα μια λιτή και θεοσεβή ζωή.

Πολλά από τα πλούτη του, ο Καπλάνης τα διέθετε για εθνοφελής σκοπούς: ίδρυσε το 1797 την Καπλάνειο Σχολή στα Ιωάννινα την οποία προίκισε με αξιόλογη βιβλιοθήκη, εργαλεία Φυσικής κλπ ενώ μέσω της διαθήκης του δώρισε σημαντικά χρηματικά ποσά στις σχολές της Πάτμου και του Αγίου Όρους καθώς και κληροδότημα για το νοσοκομείο των Ιωαννίνων και για άλλους φιλανθρωπικούς σκοπούς αλλά και στο Βασιλικό Ορφανοτροφείο της Μόσχας με τον όρο να στέλνονται οι τόκοι στους επιτρόπους των εκκλησιών των Ιωαννίνων με σκοπό την ενίσχυση των φτωχών κατοίκων του Γραμμένου και της Ζοντίλας (τόπος καταγωγής της μητέρας του).

Απεβίωσε στις 20 Δεκεμβρίου του 1806 σε ηλικία 70 ετών στη Μόσχα.

Ιωάννης Δόμπολης, με καταγωγή από την Ήπειρο, απεβίωσε στη Ρωσία το 1850. Φίλος και οικονόμος του Καποδίστρια. Απέκτησε τεράστια περιουσία (που επίσης ανήρχετο σε εκατομμύρια χρυσά ρούβλια), που, σύμφωνα με την διαθήκη του, προορίζονταν για τις ανάγκες του Ελληνικού Κράτους και την Ίδρυση Πανεπιστημίου, που θα φέρει το όνομα *Καποδιστριακόν*. Στις 4 Φεβρουαρίου 1849 συνέταξε στην Πετρούπολη τη διαθήκη του με την οποία άφησε στο ελληνικό δημόσιο ολόκληρη την περιουσία του με τον όρο ότι το ποσό που θα σχηματιζόταν (στην αυτοκρατορική τράπεζα της Ρωσίας) μαζί με τους τόκους μέχρι το 1906 θα χρησιμοποιούνταν για την ίδρυση και λειτουργία πανεπιστημίου στα Γιάννενα ή στην Αθήνα, που θα ονομαζόταν Καποδιστριακό. Στη διαθήκη του επίσης ανέφερε ότι το πανεπιστήμιο αυτό θα έπρεπε να είχε, εκτός των άλλων επιστημονικών οργάνων και εργαστηρίων, και ιδιαίτερο παρεκκλήσιο για να εκκλησιάζονται σε αυτό οι διδάσκαλοι και οι φοιτητές.

Το 1911 η ρωσική κυβέρνηση έδωσε στην ελληνική το ποσό των 7.700.000 δρχ. Τα ποσά που δεν παραδόθηκαν από τη ρωσική κυβέρνηση μέχρι το 1918 εξανεμίστηκαν λόγω του πληθωρισμού του ρωσικού νομίσματος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ- Μέγας Ευεργέτης του Έθνους, γεννήθηκε στο Ταϊγάνιο το 1799, απέθανε το 1870 στη Γερμανία (Βισμπάντεν). Εκ πατρός Κρητός, ενηλικιωθείς κατατάχθηκε στο ρωσικό στρατό. Στη συνέχεια παραιτήθηκε και ανέπτυξε μεγάλη επιχειρηματική και φιλανθρωπική-κοινωνική δραστηριότητα. Μεταξύ άλλων, ενίσχυσε το Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αθήνα, έστειλε πολεμοφόδια και τρόφιμα στην Κρήτη κατά τη διάρκεια της εξέγερσης-επανάστασης 1866-1869. Στην Αγία Πετρούπολη, όπου διέμενε, οικοδόμησε την Ελληνική Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Συχνά ενίσχυε οικονομικά και τον Ρώσο συγγραφέα Νικολάι Γκόγκολ, ο οποίος στο έργο του «Νεκρές ψυχές» τον καθρεφτίζει στη μορφή του φιλανθρώπου επιχειρηματία *Κωσταντζόγλου*.

ΜΑΡΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ, Μέγας Ευεργέτης του Έθνους, ένας εκ των διαπρεπώντων υιών του εκ Κεφαλληνίας γνωστού μεγαλεμπόρου και τραπεζίτη Αθανασίου Βαλλιάνου, το 1825 αναχωρεί προς Αζοφική, όπου, υπό την προστασία του γνωστού εμπόρου Αυγερινού (επίσης με καταγωγή από Κεφαλλονιά), αναπτύσσει στο Ταϊγάνιο έντονη εμπορική και φιλανθρωπική δραστηριότητα. Τα άλλα δύο αδέρφια του, Παναγής και Ανδρέας, αναπτύσσουν εμπορικούς οίκους σε Λονδίνο και Μασσαλία, ενώ κατόπιν ιδρύουν και κατάστημα στην Κωνσταντινούπολη. Συνεργαζόμενοι οι 4 εμπορικοί οίκοι των τριών αδελφών αποκτούν τεράστια περιουσία, ιδίως την εποχή του Κραμαϊκού Πολέμου (1853-1856), καταφέροντας, παρά την απαγόρευση, με τα πλοία τους να εξάγουν ρωσικό σίτο.

Στην ιδιαίτερη πατρίδα τους κληροδότησαν τεράστια ποσά για ανέγερση σχολείων, συντήρηση ναών, βοήθεια απόρων και λοιπό οινωφελές έργο, ίδρυσαν δε την Ιερατική Σχολή Αθηνών και την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας, προσφέροντας για το σκοπό αυτό τρία περίπου εκατομμύρια χρυσές δραχμές.

Σε αυτό το σημείο θα επιθυμούσαμε να αναφέρουμε και την οικογένεια του Καπνοβιομήχανου Κωνσταντίνου Μεσαζούδη από το αρχαίο Παντικάπαιον, το Κερτς της Ανατολικής Ταυρίδας (Κριμαίας). Με καταγωγή από την Χίο ο Κωνσταντίνος Μεσαζούδης, ο οποίος μέχρι το τέλος της ζωής του ομιλούσε τη ρωσική με ξενική προφορά, εγκαθίσταται στο Κερτς, ασχολείται με εμπόριο ειδών καπνού και το 1867 ιδρύει την ομώνυμη καπνοβιομηχανία, η οποία λειτουργήσε μέχρι το 1940, ενώ μετέπειτα μετατράπηκε σε ναυπηγεία, που λειτουργούν ακόμη και σήμερα.

Επρόκειτο για μία πρωτοποριακή για τα δεδομένα της εποχής επιχείρηση, με σύγχρονο εξοπλισμό, μεταξύ άλλων και από τη Δυτική Ευρώπη. Οι σχέσεις εργοδότη και εργαζομένων στην επιχείρηση «Μεσαζούδης και Υιός» διαπνέονται από ένα

αρκετά προοδευτικό για την εποχή πνεύμα, ενώ αποκλείουν στοιχεία στυγνής εκμετάλλευσης των εργαζομένων κατά την αρχική συσσώρευση του κεφαλαίου. Δεν αποτελεί υπερβολή ο ισχυρισμός, ότι η κοινωνική ασφάλεια και μέριμνα που τηρούνται στην εν λόγω επιχείρηση προηγούνται σημαντικά της αντίστοιχης εξασφάλισης των εργαζομένων σε άλλες επιχειρήσεις τόσο της Ρωσίας όσο και της Δυτικής Ευρώπης, σε μια εποχή ζύμωσης και θηριώδους ανάπτυξης του καπιταλιστικού συστήματος.

Κατ' αρχάς αξίζει να σημειωθεί ότι το εργοστάσιο είναι εξοπλισμένο, με έξοδα της επιχείρησης, με ιατρείο και φαρμακείο, ενώ στη διάθεση του προσωπικού βρίσκονται, συνεχώς, ένας γιατρός-γυναικολόγος και τρεις νοσοκόμοι. Χαρακτηριστικό παραμένει, εξάλλου, το γεγονός ότι μετά την εγκατάσταση της σοβιετικής εξουσίας στην Κριμαία και την κρατικοποίηση του εργοστασίου, το ιατρείο της επιχείρησης «Μεσαξούδης και Υιός» διατηρήθηκε, με τη διαφορά ότι απασχολούσε λιγότερο προσωπικό και, συγκεκριμένα, μία μόνο νοσοκόμα.¹⁴

Η πλέον, όμως, πρωτοποριακή για την εποχή της ιδιαιτερότητας στη λειτουργία του εργοστασίου έγκειται στο ταμείο αλληλοβοηθείας και αρωγής, σύμφωνα με το οποίο στην επιχείρηση λειτουργεί ένα μοναδικό, για τα συγκεκριμένα δεδομένα, σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό προϋποθέτει την καταβολή 5% του μισθού από κάθε εργαζόμενο μηνιαίως στο ταμείο αρωγής του εργοστασίου, ενώ αντίστοιχο ποσό καταβάλλουν και οι ιδιοκτήτες και, στη συνέχεια, τα χρήματα αυτά μοιράζονται στους εργαζόμενους ενόψει εορτών, ενώ δικαίωμα χρήσης του ποσού, που προέρχεται από καταβολές των ιδιοκτητών, διαθέτουν εργαζόμενοι με τουλάχιστον πενταετή προϋπηρεσία.¹⁵

Είναι πιθανό το φιλελεύθερο αυτό πνεύμα, που διαπνέει την επιχείρηση, σε ορισμένο βαθμό, να οφείλεται στις ιδιαιτερότητες του χαρακτήρα του ιδρυτή της Κωνσταντίνου Μεσαξούδη, ο οποίος, προερχόμενος από λαϊκά στρώματα, διατηρεί μέχρι το τέλος της ζωής του χαρακτήρα απλό και ευπροσήγορο, παρά την οικονομική του ευρωστία.¹⁶ Πόσω μάλλον που, χάρη στο ταπεραμέντο του και τις ιδιαιτερότητες του χαρακτήρα του, ο Κωνσταντίνος Μεσαξούδης κατέχει περίοπτη θέση στην κοινωνία της Κερσούντας με τη ζωντανή προσωπικότητά του. Με την πάροδο των χρόνων, ων αυτός πια ηλικιωμένος, στην πόλη κυκλοφορούν αρκετά ανέκδοτα και διάφορες ιστορίες με πρωταγωνιστή τον Κ. Μεσαξούδη. Ως γνωστό, ο ιδιοκτήτης του καπνεργοστασίου της Κερσούντας συνήθιζε να περιδιαβαίνει στους χώρους της επιχείρησής του και να επιβλέπει τους εργάτες του, στηριζόμενος σε ένα μπαστούνι. Γνωρίζοντας τις αδυναμίες του, οι εργάτες επιδίωκαν να ελκύσουν την προσοχή του, προφασιζόμενοι τους αφηρημένους. Βλέποντας, ότι ο εργάτης δεν αποδίδει, ο ηλικιωμένος εργοδότης τον χτυπούσε με το μπαστούνι του, φωνάζοντάς του «Ανάθεμά σε, γιατί δεν δουλεύεις?». Όπως είναι φυσικό, το χτύπημα υπήρξε αδύναμο, ο εργάτης, ωστόσο, έβαζε τις φωνές, δήθεν από τον πόνο, γεγονός στο οποίο ο Κ. Μεσαξούδης αντιδρούσε γενναιόψυχα. Έδινε ένα ρούβλι στον εργαζομένο του και τον παρακαλούσε να σταματήσει τις φωνές.¹⁷ Κυκλοφορούσαν, μάλιστα, και άλλες ιστορίες με πρωταγωνιστή τον, ηλικιωμένο πλέον, Κ. Μεσαξούδη, το ζωνφόρο χαρακτήρα του, το ταπεραμέντο του και τις έντονες χειρονομίες του. Το 1905, κατά τη διάρκεια του γενικότερου απεργιακού κινήματος, που κατέλυσε τη Ρωσική Αυτοκρατορία, οι εργαζόμενοι του καπνεργοστασίου κατέλαβαν την πλατεία που βρισκόταν στην είσοδο του εργοστασίου και προέβησαν σε απεργιακή κινητοποίηση, ενώ οι αστυνομικές αρχές της πόλης προσπάθησαν να τους διαλύσουν. Ο Κ. Μεσαξούδης, τότε, ευέξαπτος και ζωνφόρος, άρχισε να «χτυπά» με το μπαστούνι του τον διευθυντή της αστυνομίας, φωνάζοντάς του «Ανάθεμά σε (αγαπημένη έκφραση του Μεσαξούδη), πού θέλεις να κουβαλήσεις τους εργάτες μου?». ¹⁸ Αρκετά συχνά, εξάλλου, οι εργάτες απευθύνονται στο γέρο Μεσαξούδη με την παράκληση οικονομικής ενίσχυσης ενόψει αναμενόμενης τεκνοποίησης, πολλών δε οι σύζυγοι «τεκνοποιούσαν» αρκετές φορές το χρόνο. Ο Κ. Μεσαξούδης πάντα τους έδινε χρήματα, τους παρακαλούσε, ωστόσο, να μη μάθει τίποτα ο μεγαλύτερος γιος του Γρηγόριος.¹⁹

Αρκετά στοιχεία για την ταυτότητα της οικογένειας και την εθνική της συνείδηση αντλούμε από τη η διαθήκη του μεγαλύτερου γιου της οικογένειας Γρηγορίου, ο οποίος απεδέμησε στις 01.12.1915.20 Σύμφωνα με το περιεχόμενο της διαθήκης, ο Γρηγόριος Μεσαξούδης κληροδοτεί το 7,5% της περιουσίας του σε 11 ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χερσονήσου της Κριμαίας, ενώ το 20% το κληροδοτεί στο Βασίλειο της Ελλάδος και, συγκεκριμένα, το 10% προορίζεται για κατασκευή, στην Ελλάδα, σχολών, που θα φέρουν το όνομά του, ενώ το υπόλοιπο 10% προορίζεται σε υποτροφίες για σπουδαστές των κατώτερων, μεσαίων και ανώτατων εκπαιδευτικών βαθμίδων.²¹ Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο που ο εκπρόσωπος αυτός της ελληνικής ομογένειας, μεγαλωμένος και γαλουχημένος σε μία αδερφή προς την Ελλάδα χώρα, στη Ρωσική Αυτοκρατορία, παρά το ότι όλη η ζωή και δραστηριότητά του ήταν προσανατολισμένη στην ευημερία της χώρας αυτής, η οποία, ουσιαστικά αποτέλεσε την πατρίδα του, δεν ξεχνά ποτέ την ιστορική του πατρίδα, την πατρίδα των προγόνων του, τις ρίζες του, την Ελλάδα και, λίγο πριν το θάνατό του, της αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας του, επιθυμώντας, αφ' ενός, την ανάπτυξη των γραμμάτων στην ιστορική του πατρίδα, αλλά και, αφ' ετέρου, τη μετά θάνατον μνημόνευσή του σε αυτή.

Οι περιηγητές υπογραμμίζουν, επίσης, ότι τα πρώτα χρόνια μετά την επανάσταση οι Έλληνες, ακόμη και αυτοί που προέρχονται από τα κατώτερα εισοδηματικά και κοινωνικά στρώματα, εκφράζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη Ρωσία,

¹⁴ Στο ίδιο.

¹⁵ Στο ίδιο. Σ. 2.

¹⁶ Στο ίδιο. Σ. 5.

¹⁷ Στο ίδιο. Σ. 7.

¹⁸ Στο ίδιο. Σ. 5.

¹⁹ Στο ίδιο.

²⁰ TGAK. F. 376. Op. 5. D. 11921. L. 258.

²¹ Ibidem.

αν και πολλές φορές εκδηλώνουν την αφέλειά τους αναφορικά με το πώς φαντάζονταν την ορεινή αυτή χώρα. Ο Ορλώφ-Νταβίντωφ γράφει, ότι κατά την παραμονή του στην Ανδρίτσαϊνα (Αρκαδία), πλήθος περιέργων κατοίκων συγκεντρώθηκε για να δει τον Ρώσο επισκέπτη «και με ρωτούσαν για τη Ρωσία διάφορα, για παράδειγμα εάν γεννιούνται στη χώρα μας δикέφαλοι αετοί».²²

Ο ίδιος συνεχίζει

«η σφραγίδα με το δικέφαλο αετό στο διαβατήριό μου, μού εξασφάλισε κάθε σεβασμό από πλευράς τοπικής διοίκησης στο Ναύπλιο, η οποία ανέθεσε σε έναν υπάλληλο να προετοιμάσει όλες τις λεπτομέρειες της περαιτέρω περιήγησής μου».²³ Ρώσος περιηγητής Ορλώφ-Νταβίντωφ, περιηγηθείσας την Ελλάδα το 1835,

Χαρακτηριστικό, εξάλλου, παραμένει το γεγονός, ότι, ακόμη και όταν η επιρροή του ρωσικού κόμματος συρρικνώνεται στις αρχές της δεκαετίας 1840, πολιτικοί κύκλοι της Ελλάδος δεν προβαίνουν στη λήψη αποφάσεων χωρίς την προκαταρκτική έγκριση της Ρωσίας. Ο Ρώσος διπλωμάτης Σ.Ν. περιγράφει, ότι κατά την επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την ψήφιση Συντάγματος, οι εξεγερμένοι, με επικεφαλής το Δημήτριο Καλλέργη, “δεν επιθυμούσαν να δράσουν χωρίς να είναι εκ των προτέρων πεπεισμένοι ότι χαίρουν της σύμφωνης γνώμης και έγκρισης της Ρωσίας”. Παράλληλα ο Ρώσος διπλωμάτης τονίζει, ότι ο Καλλέργης, έχοντας αμφιβολίες σχετικά με την υποστήριξη της Ρωσίας, προέβη στο εξής τέχνασμα:

«Τη νύχτα της 3ης Σεπτεμβρίου (1843) οι συνωμότες, περπατώντας στους δρόμους της Αθήνας, συγκεντρώθηκαν έξω από το σπίτι του Ρώσου Επιτετραμμένου (Πρέσβυ), κατά τη διάρκεια δεξίωσης που ελάμβανε χώρα εκείνο το βράδυ, και έστειλαν τον επικεφαλής τους μέσα για να ρωτήσει τη γνώμη του Πρέσβυ σχετικά με το εγχείρημά τους. Ο Καλλέργης μπήκε στην αίθουσα, περιφέρθηκε μερικά λεπτά ανάμεσα στους επισκέπτες, δεν αντάλλαξε ούτε μία λέξη με τον οικοδεσπότη, ο οποίος έπαιζε χαρτιά, και επιστρέφοντας στους συντρόφους του τους είπε, πονηρά, δήθεν εξ ονόματος του Ρώσου πρέσβυ, το μοιραίο “ναι”. Την επόμενη ημέρα ο κ. Κατακάκης (ο τότε Επιτετραμμένος μας), για να αποφύγει την αιματοχυσία και να προλάβει την περαιτέρω διόγκωση της επανάστασης, η οποία απειλούσε να εξαπλωθεί και να καταλύσει το Βασιλιά Όθωνα από το θρόνο του, ήταν αναγκασμένος, θέλοντας και μη, μαζί με τους λοιπούς αντιπροσώπους ξένων κρατών, να αναγνωρίσει την επανάσταση.»²⁴

Η ελληνική παρουσία στη Ρωσία συνεχίζεται άοκνη και κατά την σοβιετική περίοδο, παρά τις όποιες δυσκολίες προσαρμογής στις συνθήκες του καινούριου καθεστώτος, αλλά και στις τραγικές σελίδες της σοβιετικής περιόδου, όπως η περίοδος των σταλινικών εκτοπίσεων. Αναφέρουμε ορισμένους από τους επιφανέστερους ομογενείς μας κατά τη νεότατη και σύγχρονη πλέον περίοδο:

➤ διάσημοι πιλότοι, αδερφοί Βλαδίμηρος και Κωνσταντίνος Κοκκινάκης,

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οι δύο λαοί για άλλη μία φορά βρέθηκαν στην ίδια πλευρά του οδοφράγματος, πολέμησαν μαζί, ως σύμμαχοι, για την ελευθερία, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Οι Έλληνες της Σοβιετικής Ένωσης, με ολόκληρο το σοβιετικό λαό, διακρίθηκαν για την ηρωισμό και την τολμη τους.

Έλληνες – ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου

➤ Γρηγόριος Μπαχτζίβαντζής – πρώτος πιλότος αεριωθούμενου αεροσκάφους

Για τον Γρηγόριο Μπαχτσίβαντζή ο Γιούρι Γκαγκάριν είπε: «Ο πρώτος πιλότος αεριωθούμενου αεροσκάφους Γρηγόριος Μπαχτζίβαντζής άνοιξε τον δρόμο για το διάστημα στον πρώτο διαστημάνθρωπο Γιούρι Γκαγκάριν. Χωρίς την πτήση του Μπαχτσίβαντζή...δεν θα υπήρξε η 12^η Απριλίου 1961»

➤ Θεοφύλακτος Ζουμπάλοβ,

➤ Βλαδίμηρος Κολπακτσής,

➤ Φιόντορ (Φότης) Κοτάνοβ,

➤ Ηλίας Μουρζάς,

➤ Στέφανος Μουρζάς,

➤ Κωνσταντίν Ταλάχ,

➤ Ιλιά/Ηλίας Ταχτάροβ,

➤ Βασίλι Φυσατίδης,

➤ Κωνσταντίν Χαντζίγιεβ,

➤ Γκεόργκι Τσέλιος

➤ ο σύγχρονός μας και αγαπητός από όλους μας στρατηγός Ανδρέας Βουράκης **Ανδρέας Βουράκης (13.12.1922-10.12.2008)** αλλά και σε άλλους τομείς της τέχνης, των επιστημών, όπως

➤ ο γνωστός συλλέκτης και ζωγράφος Γιώργος Κωστάκης,

➤ ο φιλόσοφος Θεοχάρης Κεσσίδης,

➤ ο αρχιμουσικός, διευθυντής ορχήστρας στο «Μπολσόι» Οδυσσέας Δημητριάδης,

➤ ο τιτάνας της επιστήμης Βίκτωρας Σαργιαννίδης,

αλλά και οι σύγχρονοι, οι δικοί μας άνθρωποι, ο κοσμοναύτης Φιόντορ Γιουρτσίν, ο διεθνούς φήμης επιστήμονας, οφθαλμίατρος, νυν πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Μόσχας Χρήστος Ταχτσίδης, οι καλλιτέχνες μας, η διακεκριμένη τραγουδίστρια Ξένια Γεωργιάδου, ο αρχιμουσικός, μαέστρος Θεόδωρος Κουρεντζής, που πρόσφατα σε αυτή εδώ την

²² Ορλώφ-Νταβίντωφ Β. Ταξιδιωτικές σημειώσεις. Μέρος 1. Αγία Πετρούπολη, 1839. Σ. 58.

²³ Ορλώφ-Νταβίντωφ Β. Ταξιδιωτικές σημειώσεις. Μέρος 1. Αγία Πετρούπολη, 1839. Σ. 58.

²⁴ Σ.Ν. Επιστολές για την Ελλάδα ... Σ. 86.

αίθουσα σε μία πολύ ωραία εκδήλωση, που επιμελήθηκε η Ελληνική Πρεσβεία και πολλοί άλλοι, και πολλοί από τους παρευρισκομένους...

Ο Ελληνισμός και ο Φιλελληνισμός στη Ρωσία ανέκαθεν αποτελούσαν ένα τεράστιας σημασίας δυναμικό, που εξασφάλιζε αφ' ενός την ευημερία και τη συσπείρωση της ελληνικής κοινότητας στη Ρωσία, τη διατήρηση της εθνικής της ταυτότητας και συνείδησης, αφ' ετέρου συνέβαλε στην ανάπτυξη του ελληνικού κράτους, καθώς και στην περαιτέρω σύσφιξη των διμερών σχέσεων των δύο ομόδοξων λαών, που τους συνδέει κοινή ιστορική πορεία, κοινοί πνευματικοί δεσμοί, τόσο σε θεσμικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο διαπροσωπικών σχέσεων.

Εν κατακλείδι κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε ένα απόσπασμα από τα απομνημονεύματα του Αλεξάντρ Μιλιουκόφ, Ρώσου περιηγητή του δεύτερου ήμισυ του 19^{ου} αι., ο οποίος επισκέφθηκε τη Χώρα μας. Πρόκειται για το 1857, περίοδο μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο, όταν η πολιτική ηγεσία της Ελλάδας όλο και περισσότερο προσανατολίζεται προς τη Δύση, ενώ η επιρροή της Ρωσίας στην ευρύτερη περιοχή είναι αποδυναμωμένη. Ο Μιλιουκόφ αναφέρει ότι κατά τον περίπατό του στους πρόποδες της Ακρόπολης και συνοδευόμενος από έναν Έλληνα γνωστό του, με τον οποίο επικοινωνούσε στη γαλλική, συνάντησε έναν ηλικιωμένο Έλληνα βοσκό. Ο βοσκός, στην αρχή, νόμισε ότι ο ξένος περιηγητής είναι Γερμανός, αφού, όμως, έμαθε ότι πρόκειται για Ρώσο “το συνοφρυωμένο πρόσωπο του γέροντα φωτίστηκε. –Ρώσος! – είπε ο γέρος τοποθετώντας το χέρι στην καρδιά, – κάθισε, κάθισε! Οι Ρώσοι είναι προσκεκλημένοι μας! Οι Ρώσοι είναι αδέρφια μας!”²⁵

Νομίζω ότι αυτά τα λόγια του Έλληνα βοσκού χαρακτηρίζουν με το βέλτιστο τρόπο τις σχέσεις των δύο λαών διαχρονικά, πρωτίστως σε διαπροσωπικό επίπεδο, σε επίπεδο απλών ανθρώπων, ανεξαρτήτως πολιτικών συγκυριών, ισορροπιών και σκοπιμοτήτων.

Στο τέλος – σύντομη αναφορά στις δράσεις του Κ.Ε.Π. και παραλληλισμοί με το σήμερα.

Η δράση μας στο σύνολό της είναι ταγμένη στην ανάδειξη των κοινών σελίδων ιστορίας, που συνδέουν τους δύο ομόδοξους λαούς, Έλληνες και Ρώσους, με μακραίωνους δεσμούς ιστορικής, πολιτισμικής, πνευματικής εγγύτητας και παραπέμπουν στις ιδέες της Ορθόδοξης Ανατολής, με κοινή νοοτροπία και αντίληψη για τον άνθρωπο και τον κόσμο, που βασιζονται στις πανανθρώπινες, διαχρονικές και καθολικές αξίες και ιδανικά της συνέπειας, της πίστης στο χρέος, της αγάπης, της πραγματικής αρετής και ανάγονται από τα κείμενα των αρχαίων κλασικών μας, από το μήνυμα καθολικής αγάπης της Αντιγόνης, αποκρινόμενη στις απειλές του Κρέοντα «...ούτοι συνέχθην, αλλά συμφιλείν έφυν...».

Η δραστηριότητα του Κ.Ε.Π., που αποτελεί κοινωνικό φορέα μη κερδοσκοπικού τύπου, ιδρυθέντος από μια μικρή ομάδα ομογενών μαικηνών, συνεπάγεται δρομολόγηση προγραμμάτων σε τακτική βάση (διδασκαλία γλώσσας, διαλέξεις ελληνικής ιστορίας, λογοτεχνίας, αρχιτεκτονικής του ελληνικού κόσμου, αρχαιολογίας, μαθήματα ελληνικού χορού, σύσταση χορωδίας -ελληνικού τραγουδιού, θεατρικά εργαστήρια), καθώς και έκτακτων-μεμονωμένων προγραμμάτων.

Για δέκατη τέταρτη συνεχή ακαδημαϊκή χρονιά (2018-2019) η διδασκαλία γλώσσας πραγματοποιείται σε καθημερινή βάση σε έντεκα (11) ακαδημαϊκές εστίες της ρωσικής πρωτεύουσας. Τα μαθήματα ελληνικής γλώσσας παρακολουθούν περί τα 600-650 άτομα. Πρόκειται για ομογενείς και Φιλέλληνες, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων ταξιδεύουν τακτικά στην Ελλάδα. Τα τελευταία τέσσερα (4) χρόνια έχουμε καταγράψει πρωτοφανή αριθμό ενδιαφερομένων να διδαχθούν την ελληνική γλώσσα, που ανέρχεται μέχρι και τα 1500 άτομα ετησίως. Το τρέχον 2017-2018 ακαδημαϊκό έτος λειτουργούν 25 τμήματα γλώσσας, εκ των οποίων τα 3 επίσης για παιδιά. Ήδη από το 2007 το Κ.Ε.Π. επανδρώνεται και με Έλληνα εκπαιδευτικό, εν Μόσχα αποσπασμένο, του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ενώ πρόσφατα, κατόπιν αιτήματός μας, αφίχθη και εκπαιδευτικός, ειδικευμένος στους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς και στη φυσική αγωγή.

Το Κ.Ε.Π., ταυτόχρονα, πραγματοποιεί μεμονωμένες εκδηλώσεις, αφιερωμένες, για παράδειγμα, σε εθνικές επετείους και ιωβηλαία, επιστημονικά συνέδρια, εκθέσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, συναυλίες, προβολές ταινιών, ενώ παράλληλα στηρίζει τις έρευνες γύρω από τις ελληνορωσικές σχέσεις και αναπτύσσει εκδοτική δραστηριότητα, καθώς και λειτουργούν δανειστική βιβλιοθήκη, ταινιοθήκη και μουσικό αρχείο, προσιτά σε κάθε ενδιαφερόμενο.

Κατά γενική ομολογία, η ποσότητα και ποιότητα των εκδηλώσεων, που πραγματοποιεί το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού – Κ.Ε.Π. ανταποκρίνεται στις και πληρεί τις απαιτήσεις ενός **ΕΘΝΙΚΟΥ Κέντρου Πολιτισμού**, αντάξιου του τεραστίων διαστάσεων πολιτισμικού κληροδοτήματος της Ελλάδας. Η δουλειά μας διέπεται από πάθος, μεράκι, ζήλο, στηρίζεται στη μέχρι σήμερα συνέπεια μιας ολιγομελούς ομάδας μαικηνών, στον ενθουσιασμό και την αυταπάνη των στελεχών και του ολιγομελούς προσωπικού του, στην αγάπη και την υποστήριξη του κοινού μας, Ελλήνων και Φιλελλήνων, που μάς τροφοδοτούν με φτερά δημιουργίας και ενέργειας!!!

Το Κ.Ε.Π. πραγματικά αποτελεί ένα εθνικό κεφάλαιο στην φίλη ομόδοξη χώρα, μία παρακαταθήκη, που είναι άδικο για την Ελλάδα να μην αξιοποιηθεί περαιτέρω.

²⁵ Μιλιουκόφ Α.Π. Αθήνα και Κωνσταντινούπολη Περιηγητικές σημειώσεις του Α. Μιλιουκόφ το 1857. Μέρος 1. Αγία Πετρούπολη, 1859. Σ. 53.

Καλούμεθα από κοινού να περιφρουρήσουμε αυτό, που με αγάπη δημιουργήθηκε, εκφράζει τους Έλληνες και Φιλέλληνες, τυγχάνει απήχησης και ανταπόκρισης στη ρωσική κοινωνία. Είναι ζήτημα συλλογικής ευθύνης, διότι και το προϊόν του Κ.Ε.Π. είναι συλλογικό, ο δείκτης ωφελιμότητάς του για το κοινό είναι πασιφανής.

Αυτό που εμείς, τα στελέχη του Κ.Ε.Π. βιώνουμε από την πρώτη στιγμή λειτουργίας μας, η μέγιστη ανταπόκριση, η θερμή ομογενών και Φιλελλήνων, εκτιμούμε ότι αποτελεί νομοτέλεια στις βαθιές, ουσιαστικές σχέσεις των δύο λαών μας, των δύο κόσμων μας, φυσική νομοτέλεια της εξέλιξης και περαιτέρω ανάπτυξης των.

Σάς ευχαριστούμε θερμά για την προσοχή σας.

Μόσχα, Μάρτιος 2018

Θεοδώρα Γιαννίτη, διδάκτωρ ιστορίας,

δ/ντρια Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε.Π.)

e-mail: hcc@mail.ru info@hecucenter.ru

www.hecucenter.ru

skype: hellenic.cultural.center

facebook: <https://www.facebook.com/Hecucenter/>

vkontakte: <http://vk.com/hecucenter>

Instagram: @hecucenter

Συνημμένα: Σύντομος απολογισμός δρασεων Κ.Ε.Π. έτους 2017 και α' 6μήνου 2018.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ Κ.Ε.Π.

Α' 6μήνου 2018

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ	ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΕΩΝ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ Τον Μάρτιο του 2014 εντάξαμε την ελληνική γλώσσα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Ορθόδοξου Γυμνασίου «Μητροπολίτης Πλάτων», που εδράζει στις εγκαταστάσεις του Μοναστηρίου του Αγίου Νικολάου της Μόσχας. Το Φεβρουάριο του 2015, στο πλαίσιο επίσημης επίσκεψής της στη Μόσχα, κατόπιν πρωτοβουλίας του Κ.Ε.Π., το Γυμνάσιο επισκέφθηκε η πρώτη κυρία της Κύπρου, η σύζυγος του προέδρου της χώρας κα Άντρυ Αναστασιάδου, κατόπιν πρόσκλησης της οποίας τον Ιούλιο του 2015 επισκέφθηκαν την Κύπρο 19 μαθητές και καθηγητές του Γυμνασίου και είχαν τη δυνατότητα άμεσης επαφής και γνωριμίας με τη γλώσσα και την ιστορία του τόπου. Το Σεπτέμβριο του 2014 λειτούργησε νέα εστία διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στο Γυμνάσιο «Ελλάδα», στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του οποίου η ελληνική εντάχθηκε, για τους μαθητές του Γυμνασίου, το Φεβρουάριο του 2017. Τον Σεπτέμβριο του 2017 εντάξαμε την ελληνική γλώσσα στο Ορθόδοξο Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Σπουδών «Άγιος Τύχων» (μετά από επαφές 3ετίας).	Με αμείωτο το ενδιαφέρον εκ μέρους του κοινού, Ελλήνων και Φιλελλήνων, για για δέκατη τρίτη συνεχή ακαδημαϊκή χρονιά (2017-2018) η διδασκαλία γλώσσας πραγματοποιείται σε καθημερινή βάση σε έντεκα (11) ακαδημαϊκές εστίες της ρωσικής πρωτεύουσας (λειτουργούν 25 τμήματα ελληνικής γλώσσας), και συγκεκριμένα: Ρωσικό Κρατικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Σπουδών (metro station "Botanicheskoy sad") Βιβλιοθήκη Ξένης Λογοτεχνίας Νο 174 «Δάντε Αλιγκέρι» (metro station "Universitet") Ναός Αγίου Πέτρου και Παύλου (metro station "Krasnye vorota") Σχολείο μέσης εκπαίδευσης «ΕΛΛΑΔΑ» (metro station "Kashirskaya") Ναός Θεοτόκου, (metro station «Botanicheskoy sad»), Κρατική Παιδική Βιβλιοθήκη της Ρωσίας, (metro station "Okyabrskaya") Διεθνές Ίδρυμα Σλαβικής Γραφής και Πολιτισμού, (metro station "Novokuznetskaya", "Tretyakovskaya") Ναός Ζωοδόχου Πηγής στο Σβίμπλοβο, Ορθόδοξο Σχολείο (metro station "Botanicheskoy sad") Ινστιτούτο Διεθνών Μεταφορικών Επικοινωνιών, (metro station "Maryina Roscha", "Savelovskaya") Antikafe «Grecha», (metro station "Aeroport") Ένωση Επιχειρηματιών Μόσχας, (22/2, Stanislavskogo street, metro station "Taganskaya")
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ / ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ / ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ	Το Χορευτικό μας Συγκρότημα συμπλήρωσε 12 χρόνια λειτουργίας, με περί τους 100 παραδοσιακούς χορούς από όλο τον ελληνικό κόσμο στο ρεπερτόριό του, ενώ το Σεπτέμβριο του 2017 ξεκινήσαμε καινούρια τμήματα αποκλειστικά ποντιακού χορού.
Λειτουργούν 3 Θεατρικά Εργαστήρια	Το 3-ο Θεατρικό Εργαστήριο λειτούργησε μόλις τον Φεβρουάριο του 2018.
ΚΥΚΛΟΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ (4 κύκλοι διαλέξεων)	2 κύκλοι διαλέξεων, σύνολο διαλέξεων – 8
Α) «Οι Έλληνες στη Ρωσική Αυτοκρατορία κατά τη διάρκεια των XVI-XVII αιώνων», (νέος κύκλος	4

διαλέξεων)	
Β) «Η Ελλάδα και η Κύπρος μέσα από το βλέμμα των Ρώσων χρονογράφων και περιηγητών την περίοδο από τα τέλη του 10ου μέχρι το πρώτο ήμισυ του 17ου αι.» (νέος κύκλος διαλέξεων)	4
<u>ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ (6)</u>	6 Εκ των οποίων 1 πρεμιέρα – «ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ» Σοφοκλέους (Μάρτιος 2018, Αθήνα, Άργος)
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΩΒΙΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΗΜΕΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ	2 Εορταστική βραδυνά, αφιερωμένη στην Επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας Εκδήλωση «Γενοκτονία – δικαίωμα στη μνήμη»
<u>ΝΕΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ-ΑΣΧΟΛΙΕΣ</u> <u>ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ</u> <u>«ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»</u> <u>«ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»</u>	10
<u>ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ, ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ</u>	5
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ – ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	18
ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ – ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ (2)	GRAND PRIX 15ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΘΝΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ «ΜΟΣΧΑ – ΠΟΛΗ του ΚΟΣΜΟΥ» - «ΤΡΩΑΔΕΣ» Ευριπίδου ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 20ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ «ΑΓΩΝΕΣ ΒΟΣΠΟΡΟΥ» - «ΠΙΠΟΛΥΤΟΣ» Ευριπίδου
ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ – ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ-ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	27
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΜΕ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΕΠ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ – ΤΑ ΜΜΕ ΓΙΑ ΤΟ Κ.Ε.Π.	21
ΘΕΡΙΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ. Έχοντας ως στόχο την πολύπλευρη, σφαιρική γνωριμία με την Ελλάδα, τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική γλώσσα, το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού κατήρτισε, από το καλοκαίρι του 2014, ειδικά θερινά εκπαιδευτικά και τουριστικά προγράμματα (συμπεριλαμβανομένου προγράμματος παιδικών κατασκηνώσεων και προγράμματος θρησκευτικού-προσκυνηματικού τουρισμού). Παρακολουθώντας τα συγκεκριμένα προγράμματα στους σπουδαστές μας προσφέρεται η δυνατότητα αφ' ενός βελτίωσης του επιπέδου του γνώσης της γλώσσας αφ' ετέρου γνωριμίας με την ανεπανάληπτο κάλλους φυσική ομορφιά και το μοναδικό πλούτο της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας μας.	Προτείνονται δύο (2) προγράμματα εκμάθησης ελληνικής γλώσσας σε συνεργασία με τη σχολή "Lexis" Εκπαιδευτικό πρόγραμμα στη μαγευτική Καβάλα (http://karezistudies.com/index.php/gr/) από το εκπαιδευτικό κέντρο KAREZI STUDIES, που συνδυάζει μαθήματα ελληνικής γλώσσας, χορού και λοιπές δραστηριότητες.
<u>ΔΙΚΤΥΟΤΟΠΟΣ Κ.Ε.Π.</u> Τον Ιούλιο του 2017 λειτούργησε το καινούριο εδάφιο του Δικτυότοπου του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (ΚΕΠ) «ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ», στο οποίο ο προσφάτως αφιχθείς στη ρωσική πρωτεύουσα ομογενής μας ή Φιλέλληνας δύναται να αντλήσει χρήσιμη, κατά	Στο εδάφιο "Ειδήσεις από την Ελλάδα" αναρτώνται νέα και ενημέρωση πολιτιστικού, εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος, για τη Χώρα μας, που έχουν την ευγενική καλοσύνη να μας αποστέλλουν άνθρωποι της τέχνης και των γραμμάτων, καλοί μας φίλοι από την Ελλάδα, αλλά και παρακολουθούμε και εντοπίζουμε και εμείς http://www.hecucenter.ru/gr/greeknews/

τη γνώμη μας, πληροφόρηση για τα ελληνικά σημεία της Μόσχας, τα αξιοθέατά της, τα θεάματα και καταστήματά της, ενημέρωση για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, επικοινωνίες κ.λπ.

http://www.hecucenter.ru/gr/helpfulinfo/hrisimes_plirofories.html

Αοκνα και με συνέπεια συνεχίζεται να εμπλουτίζεται με εξαιρετικά επίκαιρα και ενδιαφέροντα άρθρα η στήλη του σημαντικού Έλληνα δημοσιογράφου σκηνοθέτη Γιώργου Μεσσάρη «Τελεία και Παύλα», που αναφέρεται σε οξύτατα ζητήματα του σύγχρονου κόσμου και δεν δύναται να αφήσει ασυγκίνητο τον καθένα μας
<http://www.hecucenter.ru/gr/laststraw/>

Αοκνα και με συνέπεια συνεχίζεται να εμπλουτίζεται το εδάφιο «Ελληνική κουζίνα», που συντάσσει η διδάκτωρ ιστορίας, Ελληνίστρια, **Άννα Λουμπότσκαγα** <http://www.hecucenter.ru/gr/greekfood/>

• Συνεχίζεται να εμπλουτίζεται με εξαιρετικά επίκαιρα και ενδιαφέροντα άρθρα η στήλη του σημαντικού Έλληνα δημοσιογράφου **Νίκου Σιδηρόπουλου «Τα πρόσωπα του Ελληνισμού»,** <http://www.hecucenter.ru/gr/ellin/>

Λειτουργία, σε συνεργασία με την παραγωγό εταιρεία **rkpromotica ltd** και την πρόεδρό της και καλή μας φίλη **Ράνια Κατσαϊτή**, νέου εδαφίου, της γαστρονομικής στήλης **«ΩΡΑγιαΦΑΪ»**, την οποία δύνασθε να αντλείτε στον Σύνδεσμο του Δικτυοτόπου μας
<http://www.hecucenter.ru/gr/eattime/>

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ Κ.Ε.Π. ΕΤΟΥΣ 2017

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Τον Μάρτιο του 2014 εντάξαμε την ελληνική γλώσσα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Ορθόδοξου Γυμνασίου «Μητροπολίτης Πλάτων», που εδράζει στις εγκαταστάσεις του Μοναστηρίου του Αγίου Νικολάου της Μόσχας. Το Φεβρουάριο του 2015, στο πλαίσιο επίσημης επίσκεψής της στη Μόσχα, κατόπιν πρωτοβουλίας του Κ.Ε.Π., το Γυμνάσιο επισκέφθηκε η πρώτη κυρία της Κύπρου, η σύζυγος του προέδρου της χώρας κα Άντρυ Αναστασιάδου, κατόπιν πρόσκλησης της οποίας τον Ιούλιο του 2015 επισκέφθηκαν την Κύπρο 19 μαθητές και καθηγητές του Γυμνασίου και είχαν τη δυνατότητα άμεσης επαφής και γνωριμίας με τη γλώσσα και την ιστορία του τόπου. Το Σεπτέμβριο του 2014 λειτούργησε νέα εστία διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στο Γυμνάσιο «Ελλάδα», στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του οποίου η ελληνική εντάχθηκε, για τους μαθητές του Γυμνασίου, το Φεβρουάριο του 2017.

Τον Σεπτέμβριο του 2017 εντάξαμε την ελληνική γλώσσα στο Ορθόδοξο Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Σπουδών «Άγιος Τύχων» (μετά από επαφές 3ετίας).

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΕΩΝ

Με αμείωτο το ενδιαφέρον εκ μέρους του κοινού, Ελλήνων και Φιλελλήνων, για για δέκατη τρίτη συνεχή ακαδημαϊκή χρονιά (2017-2018) η διδασκαλία γλώσσας πραγματοποιείται σε καθημερινή βάση σε έντεκα (11) ακαδημαϊκές εστίες της ρωσικής πρωτεύουσας (λειτουργούν 25 τμήματα ελληνικής γλώσσας), και συγκεκριμένα:

Ρωσικό Κρατικό Πανεπιστήμιο Κοινωνικών Σπουδών (metro station “Botanicheskyy sad”)

Βιβλιοθήκη Ξένης Λογοτεχνίας No 174 «Δάντε Αλιγκέρυ» (metro station “Universitet”)

Ναός Αγίου Πέτρου και Παύλου (metro station “Krasnye vorota”)

Σχολείο μέσης εκπαίδευσης «ΕΛΛΑΔΑ» (metro station “Kashirskaya”)

Ναός Θεοτόκου, (metro station «Botanicheskyy sad»),

Κρατική Παιδική Βιβλιοθήκη της Ρωσίας, (metro station “Okyabrskaya”)

Διεθνές Ίδρυμα Σλαβικής Γραφής και Πολιτισμού, (metro station “Novokuznetskaya”, “Tretyakovskaya”)

Ναός Ζωοδόχου Πηγής στο Σβίμπλοβο, Ορθόδοξο Σχολείο (metro station “Botanicheskyy sad”)

Ινστιτούτο Διεθνών Μεταφορικών Επικοινωνιών, (metro station “Maryina Roscha”, “Savelovskaya”)

Antikafe «Grecha», (metro station “Aeroport”)

Ένωση Επιχειρηματιών Μόσχας, (22/2, Stanislavskogo street, metro station

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ / ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ / ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ	“Taganskaya”) Το Χορευτικό μας Συγκρότημα συμπλήρωσε 11 χρόνια λειτουργίας, με περί τους 100 παραδοσιακούς χορούς από όλο τον ελληνικό κόσμο στο ρεπερτόριό του, ενώ το Σεπτέμβριο του 2017 ξεκινήσαμε καινούρια τμήματα αποκλειστικά ποντιακού χορού.
Λειτουργούν 3 Θεατρικά Εργαστήρια	Το 3-ο Θεατρικό Εργαστήριο λειτουργήσει μίλις τον Φεβρουάριο του 2018.
ΚΥΚΛΟΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ (4 κύκλοι διαλέξεων)	4 κύκλοι διαλέξεων, σύνολο διαλέξεων - 13
<i>A) Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας</i>	2
<i>B) «Κρήτη και πολιτισμός της – Μεγαλειώδης καινουργιακή Μεγαλόνησος» (νέος κύκλος διαλέξεων)</i>	2
<i>Γ) «Οι Έλληνες στη Ρωσική Αυτοκρατορία κατά τη διάρκεια των XVI-XVII αιώνων», (νέος κύκλος διαλέξεων)</i>	6
<i>Δ) «Η Ελλάδα και η Κύπρος μέσα από το βλέμμα των Ρώσων χρονογράφων και περιηγητών την περίοδο από τα τέλη του 10ου μέχρι το πρώτο ήμισυ του 17ου αι.» (νέος κύκλος διαλέξεων)</i>	3
ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – PREMIERES (3)	<u>«ΑΝΤΙΓΟΝΗ» Σοφοκλή στη Μόσχα (για 4η θεατρική σεζόν)</u> <u>PREMIERA Μαρτίου 2017, «ΤΡΩΑΔΕΣ» Ευριπίδου, Συμφερούπολη, Ταυρίδα</u> <u>PREMIERA Ιουνίου 2017, «ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ» Ευριπίδου, Ομσκ, Σιβηρία</u>
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΩΒΙΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΗΜΕΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ	<u>3</u> <u>Εορταστική βραδυά, αφιερωμένη στην Επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας</u> <u>Εκδήλωση «Γενοκτονία – δικαίωμα στη μνήμη»</u> <u>Ημέρα του «ΟΧΙ», νικηφόρος προέλαση των ελληνικών στρατευμάτων στο Αλβανικό Μέτωπο</u>
<u>N ΝΕΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ-ΑΣΧΟΛΙΕΣ</u>	
<u>ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ - MASTER-CLASSEΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ</u>	<u>9</u>
<u>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ – MASTER-CLASS / ΚΟΥΚΛΑ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ</u>	<u>1</u>
<u>ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΕΣΧΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ</u>	<u>13</u>
<u>«ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»</u> <u>«ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»</u>	
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ, ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ	<u>27</u> <u>Μεταξύ άλλων, η Τρίτη Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου (2-8/10/2017)</u>
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ – ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	<u>42</u>
ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ – ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ (3) Βράβευση βιβλίου διευθύντριας Κ.Ε.Π. Το βιβλίο της διευθύντριας του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (ΚΕΠ) Δώρας Γιαννίτση «Ο ελληνικός κόσμος από τα τέλη του 18ου έως τις αρχές του 20ου αιώνα μέσα από τις ρωσικές πηγές (αναφορικά με τη μελέτη της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων)» βραβεύθηκε στην Αθήνα, στις 23 Σεπτεμβρίου 2017, στο πλαίσιο του Διεθνούς Λογοτεχνικού Διαγωνισμού «Όμηρος 2017», με το τιμητικό Β΄ βραβείο στην	Τιμητική διάκριση του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε.Π.) από την Διεθνή Εταιρεία Φίλων Νίκου Καζαντζάκη. Διάκριση της παράστασής μας ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ του Ευριπίδη, συμπερίληψη της από την Κριτική Επιτροπή του Θεατρικού Φεστιβάλ

κατηγορία επιστημονική εργασία.	«Χρυσή Μάσκα» στις 100 καλύτερες της χρονιάς (και στις 50 καλύτερες δραματικές παραστάσεις της Ρωσίας).
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ Επανεκδοση του προσφάτως βραβευθέντος βιβλίου της διευθύντριας του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε.Π.) Θεοδώρας Γιαννίτση «Ο ελληνικός κόσμος από τα τέλη του 18ου έως τις αρχές του 20ου αιώνα μέσα από τις ρωσικές πηγές (αναφορικά με τη μελέτη της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων)». Η παρούσα έκδοση είναι δίγλωσση (ρωσική, ελληνική), γεγονός που ανταποκρίνεται και στις παιδαγωγικές-εκπαιδευτικές σκοπιμότητες τους Κ.Ε.Π.	<u>3 νέες εκδόσεις:</u> <i>Ολέγκ Εφίμοβ "Μύθοι της Αρχαίας Ελλάδας. Κοσμογονία"/ Εικαστικά, σκίτσα – Έλενα Σιπιτσόβα</i> <i>«Η Ναυμαχία του Ναβαρίνου στα αρχεία της Κρατικής Βιβλιοθήκης της Ρωσίας (πρώην βιβλιοθήκης «Lenin»)»</i>
ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ – ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ-ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	<u>39</u>
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΜΕ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΕΠ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ – ΤΑ ΜΜΕ ΓΙΑ ΤΟ Κ.Ε.Π.	<u>30</u>
ΘΕΡΙΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ. Έχοντας ως στόχο την πολύπλευρη, σφαιρική γνωριμία με την Ελλάδα, τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική γλώσσα, το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού κατήρτισε, από το καλοκαίρι του 2014, ειδικά θερινά εκπαιδευτικά και τουριστικά προγράμματα (συμπεριλαμβανομένου προγράμματος παιδικών κατασκηνώσεων και προγράμματος θρησκευτικού-προσκυνηματικού τουρισμού). Παρακολουθώντας τα συγκεκριμένα προγράμματα στους σπουδαστές μας προσφέρεται η δυνατότητα αφ' ενός βελτίωσης του επιπέδου του γνώσης της γλώσσας αφ' ετέρου γνωριμίας με την ανεπανάληπτη κάλλους φυσική ομορφιά και το μοναδικό πλούτο της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας μας.	Παιδικές κατασκηνώσεις «RANCH» (PANTSO): πρόγραμμα θερινής κατασκηνώσης για παιδιά ηλικίας από 6 έως 16 ετών σε μία από τις πλέον έμπειρες και αξιόπιστες αθλητικές κατασκηνώσεις της Ελλάδας (Κόρινθος, Πελοπόννησος). Θεματική κρουαζιέρα στο Ιόνιο «<u>Στην πατρίδα του Οδυσσέα με εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας</u>». Σε συνεργασία με την εταιρεία MEDITERAN και τον πρόεδρό της, ζωγράφο, συγγραφέα, «ένθερμο» φιλέλληνα Αλέξανδρο Αστριχίνσκι.
<u>ΔΙΚΤΥΟΤΟΠΟΣ Κ.Ε.Π.</u> Τον Ιούλιο του 2017 λειτούργησε το καινούριο εδάφιο του Δικτυότοπου του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (ΚΕΠ) «ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ», στο οποίο ο προσφάτως αφιχθείς στη ρωσική πρωτεύουσα ομογενής μας ή Φιλέλληνας δύναται να αντλήσει χρήσιμη, κατά τη γνώμη μας, πληροφόρηση για τα ελληνικά σημεία της Μόσχας, τα αξιοθέατά της, τα θεάματα και καταστήματά της, ενημέρωση για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, επικοινωνίες κ.λπ. http://www.hecucenter.ru/gr/helpfulinfo/hrisimes_plirofories.html	Στο εδάφιο "Ειδήσεις από την Ελλάδα" αναρτώνται νέα και ενημέρωση πολιτιστικού, εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος, για τη Χώρα μας, που έχουν την ευγενική καλοσύνη να μας αποστέλνουν άνθρωποι της τέχνης και των γραμμάτων, καλοί μας φίλοι από την Ελλάδα, αλλά και παρακολουθούμε και εντοπίζουμε και εμείς <u>http://www.hecucenter.ru/gr/greeknews/</u> Αοκνα και με συνέπεια συνεχίζεται να εμπλουτίζεται με εξαιρετικά επίκαιρα και ενδιαφέροντα άρθρα η στήλη του σημαντικού Έλληνα δημοσιογράφου σκηνοθέτη Γιώργου Μεσσάρη «Τελεία και Παύλα», που αναφέρεται σε οξύτατα ζητήματα του σύγχρονου κόσμου και δεν δύναται να αφήσει ασυγκίνητο τον καθένα μας <u>http://www.hecucenter.ru/gr/laststraw/</u> Αοκνα και με συνέπεια συνεχίζεται να εμπλουτίζεται το εδάφιο «Ελληνική κουζίνα», που συντάσσει η διδάκτωρ ιστορίας, Ελληνίστρια, Άννα Λουμπότσκαγα.

